

Mlašč tednik

Koroški

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

Vsi za enotnost:

Volimo

Krščansko
demokratsko stranko

5. leto / številka 7

V Celovcu, dne 12. februarja 1953

Cena 1 šilling

Podjuna, Rož in Zilja:

Enotno za Krščansko demokratsko stranko

Slavnostno zborovanje zaupnikov Krščanske demokratske stranke v Celovcu minuli četrtek se je spremenilo v veliko manifestacijo za Krščansko demokratsko stranko, v kateri so se združili vsi koroški Slovenci.

To slavnostno zborovanje je bilo samo enodnevna prekinitev dela naših zaupnikov, da so nato s še podvojeno silo šli na delo za čim večji uspeh dne 22. februarja.

Delo naših zaupnikov na deželi pa dokazuje, da se v nič razblinjajo vse protislovenske trditve takozvane Demokratične fronte, ki se je povezala na smrt z nemško socialistično stranko. V veliko škodo in sramoto vseh koroških Slovencev je morala doživeti ta zveza že pred volitvami svoj prvi praktični uspeh. Deželni glavar in predsednik socialistične stranke na Koroškem, s katero se je Demokratična fronta povezala na življenje in smrt, je skrajšal pouk slovenščine na velikovski glavni šoli na eno uro tedensko. Naši slovenski ljudje nikakor ne morejo razumeti, kako more sam deželni glavar na tak grob način kršiti obvezne šolske odredbe. Pri tem pa se sklicuje na voljo staršev. Nikogar pa niso vprašali in tudi še danes nikogar ne vprašajo, ko se morajo otroci po vseh glavnih šolah učiti angleškega jezik. Le svojega materinskega jezika se ne smejo učiti, ker to zahteva nemški šovinizem in ker je tako odredil šolski referent koroške dežele, to je koroški deželni glavar in najnovejši zaveznik Demokratične fronte.

Da bi zakrili to svojo izdajo nad narodom, pa lažejo o povezavi Krščanske demokratske stranke z ÖVP in s Steinacherjem. Te laži so se razblinile v nič, ko sta bili objavljeni naši listi za državni in za deželni zbor. Za to listo bomo storili vsi brez izjeme vse in vso svojo dolžnost kot državljani in kot Slovenci.

Pred leti je „Vestnik“ dolžil našega nosilca liste, dr. Joška Tischlerja, narodnega izdajstva, ker je bil početnik uredbe o dvojezični šoli na Koroškem. Danes pa isti „Vestnik“ in isti ljudje okrog „Vestnika“ slavijo koroškega deželnega glavarja Wedeniga, ker je ta pod pritiskom zunanje političnih razmer moral povedati, da je ta odredba veljavna v polni meri. To bi moral povedati že pred leti in bi moral že vsa ta leta skrbeti za njeno izvrševanje.

Na shodih na Koroškem je avstrijski zunanji minister dr. Gruber dejal, da je za vsa narodnostna vprašanja odgovorna koroška deželna vlada. Dan nato pa je odgovoril deželni glavar Wedenig, da je za te zadeve pristojna edinole osrednja dunajska vlada. Če tako govori zaveznik Demokratične fronte pred volitvami, kaj bo šele povedal in naredil po volitvah, ko bo videl, da Demokratična fronta ni prinesla na Koroškem socialistični stranki pričakovanih glasov. Vsi Slovenci so namreč uvideli, da je enotnost vseh Slovencev edino v Krščanski demokratski stranki in zato bodo tudi vsi Slovenci volili dne 22. februarja Krščansko demokratsko stranko.

Značilna je izjava predstavnika Ziljanov, ki jo je poudaril na nedeljskem izredno uspelem zaupniškem zborovanju najboljši med njimi:

„Tudi mi Ziljani smo za skupen nastop. Naš narod je z neznatnimi izjemami veren. Zato mu zadostuje ena sama skupna stranka in ta mora biti samo krščanska. Vsakršen drug sporazum bi bil Ziljo končnoveljavno izločil kot del in člen slovenskega naroda. Zilja bi bila izgubljena za vedno! Povejte vsem rojakom širom Roža in Podjune, da je odločno stališče Krščanske demokratske stranke ob pogajanjih za sporazum rešilo Ziljo!“

Slučni glasovi prihajajo tudi iz drugih krajev, iz Roža, Gur in Podjune, a najjasnejšo sodbo je izgovorila Zilja. Ramo ob rami z našimi duhovniki in izobraženci laiki bo šel narod 22. februarja na volitve in strnjeno in enotno dokazal z zaupnico svoji krščanski stranki, da se ne sme nihče nekaznovan igrati z njegovo usodo in bodočnostjo.

Glas naroda pravi že danes popolnoma jasno:

Kdor voli socialiste, voli nemško.

Kdor voli prazno, voli protikrščansko in protislovensko.

Zato bomo volili vsi:

Krščansko demokratsko stranko!

ZBOROVANJA KRŠČANSKE DEMOKRATSKE STRANKE

V soboto, dne 14. februarja: V Štebnu v Podjuni pri Šoglnu ob 19. uri.

V nedeljo, 15. februarja: V Globasnici pri Šteklju ob pol 9. uri (po maši).

V Slovenjem Plajberku, pri

Foltu po maši. Na Obirskem, pri Zupancu po maši.

V torek, dne 17. februarja: Na Radišah v farnem domu ob 9. uri.

KRATKE VESTI

Po končanem reklamacijskem roku je v Avstriji vpisanih v volilnih imenikih 4.586.879 oseb. Od teh je 2.572.186 žensk. Na novo je vpisanih 195.064 volivcev.

Na Dunaju sta se pretekli teden zagovarjala pred sodiščem dva višja uradnika dunajskega poštnega ravnateljstva, ker sta poneverila v dveh letih okrog dva milijona šilingov.

V noči pred svečnico je eksplodirala bomba ob glavnih vratih slovenske strokovne in srednje šole v Gorici. Povzročena škoda je

precejšnja. Kljub slovenskim zahtevam italijanske oblasti ne iščejo dosti skrbno pravih krivcev.

Francoski parlament je izglasoval zakon, po katerem dovoli Francija Jugoslaviji posojilo v znesku 2.480 milijonov francoskih frankov (preko 150 milijonov šilingov).

Po poročilih albanskega notranjega ministrstva je varnostna policija ubila v Albaniji v zadnjem času 20 vohunov, ki „so prišli iz Jugoslavije, da bi v Albaniji vohunili.“

V Zapadno Nemčijo pribeži mesečno iz Vzhodne Nemčije (večinoma v zapadni del

Tvoja vest te bo sodila!

Ko boš v volilni celici sam in se boš odločil za volilni listek, boš izpovedal, kar si v resnici. Sam sem in tu me nihče ne vidi, si boš dejal in morda boš s tem hotel pomirjevati tudi svojo nemirno vest. Tedaj misli na to, da te vidi tudi v tej tvoji tako odločilni samoti — božje oko. In božje oko te bo sodilo po tem, kar si v resnici.

Pred očmi nam je velika občina. Veliki možje so živeli tam in sloves o tej občini je šel po vsej domovini. Razgibano kulturno in zadržno življenje je pričalo o solidnem ljudstvu in vodstvu. Kar je bilo najlepše: občinsko upravo in gospodarstvo so vodili najboljši in najuglednejši možje: gospodarji. Imel si v tej občini vtis velike, prave domačije, pod vodstvom spretnih in poštenih občinskih mož se je ljudstvo čutilo varno. Javne zadeve so se reševale dosledno iz vidika skupne dobrobiti. Kljub pogostim oviram in nerazumevanju od strani nadrejene upravne oblasti je bilo vse javno delo mož-domačinov načrtno in enosmerno.

Prvi tuji vpliv je prišel v občino s strani železničarjev-nedomačinov. Imenovali so se socialiste. Nazivali so se zaščitniki malih in zatiranih in iskali so pristaše najprej med neukimi delavci, kajžlarji in nezadovoljnimi. Obljubljali so jim vse mogoče in nemogoče, se tudi v nekaterih primerih ponujali za posredovanje pri oblasteh in sestavljanju raznih prošenj. Domačini so tujce omalovaževali in jih smatrali za vsiljivce. Čim so pod firmo socialistične stranke zasedli prve občinske stolčke, so s še spretnjšo besedo kritizirali in širili nezadovoljstvo in nezaupanje med domačini. Število naivnežev, ki so nasedali propagandi, je ralo. Delavcem in kajžlarjem so se pridružili že nekateri kmetje. Ta razvoj je šel dotlej, da je sedel na županski stolec socialist. Spet so se po prvem iznenadenju naivneži pomirjevali: sicer je socialist, a vsaj domačin. Rečeži niso videli, da so s tem trenutkom i ročili vodstvo javnega življenja tujcem, ki jih nikdar niso videli in jih tudi ne bodo nikdar videli.

Občina ima danes — tako pravimo — socialistično večino. Paradiža, objubljenih dobrot, zaščite revnim in ubogim ni! O postavkah občinskega gospodarstva ne sme govoriti, ker bi pretresel in razburil vsakogar, ki se hoče veljati za resnega. Razsipanje najetega denarja tjavendan, povsem breznačrtno gospodarjenje brez skrbi in odgovornosti za jutrišnji dan, pri vsem pa rastoče uboštvo in vedno večje nezadovoljstvo, v vidni razdalji pa zmeda in katastrofa. Ljudstvo pa se v svoji kratkovidnosti še tolaži, da je za to dobilo vsaj rente in da mu ne bodo odvzeli zaslužka. In noče vedeti, da je zagovor z rentami in zaslužkom samo bridka samoprevara.

Kar smo dejali o tej občini velja dobesedno za vso našo domovino. Kako prijetno se sliši propaganda od zunaj: Vse produktivne sile bomo razvili. Država in dežela morata preskrbeti dolgoročen kapital, da bomo gradili ceste, mostove. Vsi morajo biti zaposleni. In s starostjo dobi vsak državljani svoj penzijo. Palače bomo postavili za upravo podržavljenih podjetij. Vse bomo vprek zavarovali. Zemljo bomo razdelili, s strojnimi postajami pomagali kmetom orati in sejati. Šolstvo bomo razširili in poenotili. Dajte nam samo vaše gasove in še vašo slovensko materino govorico in vašo domačo kulturo vam bomo zaščitili. Tudi ne bomo zapirali vaših cerkva in ne žalili vašega verskega prepričanja. Kako lepo in mamljivo!

Za svojih visokošolskih let sem rad počel parlamentarna zasedanja. Bilo je za nas akademike vedno novo doživetje, če sta križala v razgovoru meče kancler-duhovnik in vodja socialistov Bauer. Bila sta v dveh možeh zastopana dva svetova: kancler je kot lev branil domovino in jo gradil ob najostrejših grožnjah leve, socializem pa mu je razdiral in podiral. Padli so celo strelji. Kancler je gradil in svaril do svoje smrti. Do danes se nadaljuje med obema taboroma neizproсна borba za vodstvo v državi in četudi sedijo ministri obeh tabofov ob isti zeleni mizi. In govori se o rentah, pokojninah in investicijah. V ozadju gigantskega dvoboja pa žari nebo rdeče, škrlatnordeče.

Čemu še govoriti o socialističnem programu. Cilj je „rdeči raj“. V njem bi bilo dela še za nedelje in praznike, svobode in sreče zatiranim in revnim še v taboriščih, državnih velepodjetjih in velezadrugah. Dalo in zaslužilo bi se po normah in akordih. Zaslužek bi spremljale rastoče cene, vse piošna draginja. Kmet bi se ponižal ob velikih dajatvah. Mir in bratstvo bi se izsila, če treba, z najostrejšimi sredstvi. Kultura bi se spremenila v propagando. Boga pa bi nadomestila mrzla materija, mrtva snov.

Bilo je prav, da je v teh tednih spregovorila po svojih predstavnikih do nas tudi Cerkev. Časi so resni, preresni. Vsakdo naj ve, da odločuje z volilnico v roki o skupni in lastni bodočnosti.

Resnični nasprotnik naše domovine in naših družin je danes rdeči socializem. Kakor v neurju poplavlja tudi naše vasi in se še z glasovi nepoučenih in kratkovidnih rojakov druži v veletok, ki bi nekoč mogel gnati mline, o katerih se kratkovidnim niti ne sanja. Bridko bi bilo, če bi se oči očetov in mož, mater in žena odpirale, ko bi bilo prepozno. Skozi morje novega trpljenja in gorja bi šla domovina dotlej, da bi končno dozorela v spoznanje, da ni dobro zaigrati lastne odločitve in usode in preslišati dobrega svarila svoje lastne vesti.

Tudi v volilni celici te bo opominjala tvoja krščanska vest. Ne zapiraj se ji torej, saj je tvoja največja prijateljica!

Berlina) okrog 30.000 beguncev.

Na Japonskem morju se je potopila potniška ladja, rešil se je samo kapitan in 25-letno dekle, utonilo pa je 61 potnikov in 6 mornarjev.

Pri Bordeaux-u v Južni Franciji je treščilo na tla letalo, pri tem se je vnelo in mrtve so bile štiri osebe, 17 pa težje ranjenih.

Pogajanja za avstrijsko državno pogodbo v Londonu so bila v ponedeljek za nedolgo čas odložena, ker zastopniki zapadnih velesil niso pristali na sovjetsko zahtevo, da

umaknejo svoj predlog o skrajšanem osnutku avstrijske državne pogodbe.

Dne 10. februarja je stopila v veljavo pogodba o montanski zvezi šesterih držav (Francija, Belgija, Holandska, Luksemburška, Zapadna Nemčija in Italija). Od tega dne ni več carine med temi državami na premog, jeklo in železne odpadke. Cena za premog in jeklo je v vseh teh državah, ki imajo 155 milijonov prebivalcev, izenačena.

General Naguib je v Egiptu proglašil novo ustavo, ki daje njemu in njegovi vladi za tri leta diktatorsko oblast.

Politični teden

Po svetu

Zadnji teden je v zunanji politiki označen z izredno živahnim delovanjem ameriškega zunanjega ministrstva. Medtem ko je med volilnim bojem v Ameriki vsa zunanja politika počivala, hoče sedaj nekako to zamudo dohiteti. To je pokazala že poslanica predsednika Eisenhowerja ameriškemu kongresu. Iz te poslanice je bilo razvidno, da Amerika spet prevzema vodstvo v zunanji politiki na svetu. Pri tem bo ameriške zunanje politike ostala v glavnem taka kakor je bila, le bolj izrazita in bolj poudarjena bo.

Ravno tako se bo tudi v naprej ameriška zunanja politika ozirala tudi in predvsem na Evropo, pri tem pa bo večji poudarek dala tudi Aziji. Eisenhower je v svojem govoru posebej poudaril, da tudi Združene države ne bodo mogle doseči večjega blagostanja, ako bodo druge dežele živele v siromaštvu. Zato pa tudi zahtevajo Združene države svobodnejšo trgovino med državami svobodnega sveta. Da je mogoče priti do izboljšanja izmenjave blaga med posameznimi državami samo po večji politični skupno ti teh držav, je razumljivo. Zato pa bodo Združene države hotele pospešiti čim ožje sodelovanje med narodi Evrope, kar naj bi čimprej dovedlo do Združene Evrope.

Vzpostaviti čimprej sodelovanje evropskih držav, to je gotovo tudi eden glavnih namenov potovanja ameriškega zunanjega ministra, John Foster Dullesa in pa posebnega pooblaščenca za vzajemno pomoč Amerike svobodnemu svetu Harolda Stasena. Ta dva sta tekoma enega tedna obiskala pre tolnice zapadnih evropskih držav, tam sta povedala svoje želje in sta nato dobila podatke o gospodarskem, političnem in vojaškem položaju v posameznih državah.

Se vedno vzbuja veliko zanimanja in razpravljanja odločitev predsednika Eisenhowerja, da ne bo ameriško brodogradništvo kitajskim nacionalnim četam, ki so zbrane na otoku Formozi, morebitnega vpadu na kitajsko ozemlje. Zelo ostro je zavrnil ta ameriški ukrep sovjetski uradni tisk, ki hoče izriniti to Eisenhowerjevo odločitev za podžiganje spora med zapadnimi zavezniki.

V jugovzhodnem delu Evrope se približuje svojemu podpisu nova balkanska pogodba, ki bi povezala gospodarsko, predvsem pa vojaško, Turčijo, Grčijo in Jugoslavijo. Temu cilju so služili obiski turškega in grškega zunanjega ministra, ki sta bila na Brionih pri maršalu Titu. Ta zveza pa bo dosegla svoj pravi pomen šele, ko bo tudi Italija bolj prijateljsko gledala proti zahodu. V tej zvezi naj bi namreč Jugoslavija tvorila most od Turčije in Grčije do Italije.

V severnih deželah Evrope je za nekaj dni vse zunanje politične dogodke prekrila silna katastrofa, ki je zadela Anglijo in Belgijo, zlasti pa Holandsko. O tem pa poročamo posebej.

In pri nas v Avstriji

V zadnjem tednu pred volitvami smo, v dnevih, ko se bodo morali odločiti tudi oni volivci, ki še premišlujejo. Za odločanje bodo imeli dosti priložnosti. Saj je za volitve na Koroškem v državni zbor postavilo svoje kandidatne liste kar 11 strank. Za volitve v deželni zbor jih je že malo manj, pa še vedno dosti. Devet jih je in naj jih naštejemo:

Socialistična stranka Avstrije — Sozialistische Partei Oesterreichs (SPOe);

Avstrijska ljudska stranka — Oesterreichische Volkspartei (OeVP);

Stranka neodvisnih — Wahlpartei der Unabhängigen;

Ljudska opozicija — Oesterreichische Volksoption (VO — komunisti);

Svobodni demokrati — Freie Demokraten;

Krščanska demokratska stranka — Christlich-demokratische Partei;

Zveza avstrijskih monarhistov — Bund österreichischer Monarchisten;

Krščansko-socialna stranka in nestrankarji — Christlich-soziale Partei und parteifreie Persönlichkeiten;

Zveza nasprotnikov podzavljenja — Wahlvereinigung der Verstaatlichungsgegner.

Že v zadnji številki smo povedali svoje mnenje o posameznih strankah in skupi-

nah, ki gredo na volitve. Zato danes to čisto v kratkem ponovimo.

Avstrijska socialistična stranka. Res ne vemo, kaj bi imeli Slovenci pri tej stranki iskati. Mi smo Slovenci in kot Slovenci zagovarjamo krščanska načela tudi v javnem življenju, tudi v gospodarstvu. Socialisti niso Slovencem v vseh osmih letih vladanja dali nobenih narodnostnih pravic. V svojih rokah imajo solski re erat in sami vemo iz lastne skušnje, kaj se godi v naših šolah. Saj so socialisti glasovali še proti slovenskemu napisu na solah, kaj šele, da bi pustili slovenski pouk v šolah. Socialisti imajo v svojih rokah občinski referat; niti slovenskega napi a ne pustijo socialisti na občinskih domovih, kaj šele uradovanja v slovenščini. V javnem in gospodarskem življenju socialisti ne priznavajo krščanskih načel, priznavajo načela Marksa. To pa niso naša načela, to so načela, ki so v nasprotju z našimi načeli. — Socialisti trdijo, da samo oni zagotavljajo rente, to pa je zavestna laž. Sociali ti rent niso dali, jih oni ne zagotavljajo in jih oni tudi ne bodo niti povečali niti odzveli. Kdor bo na vladi, bo moral rente izplačevati. Le to je res, da hočejo socialisti zagotoviti vsoto izplačila rente, ne pa vrednosti te rente. Kaj pa imaš od tega, ako dobiš veliko vsoto, tudi mogoče še večjo vsoto, ki pa ni nič vredna. Zato je važno, da moreš z vsoto, ki jo kot rento dobiš, tudi živeti. Tega zagotovila pa ti socialistična stranka s svojim gospodarskim programom ne daje.

Avstrijska ljudska stranka. Ta stranka je sicer edina, ki si upa povedati, da zagovarja krščansko načelo tudi v javnem življenju, vendar pa Slovenci ne moremo biti zadovoljni z njo. Še manj moremo biti za to stranko, dokler nam tudi samo daje vsakovrstne obljube, nikdar pa teh obljub ne izvrši. Naše zahteve so znane in so predvsem: Slovenska kmetijska šola, ki je pogoj izboljšanja naših kmetijsko-gospodarskih razmer; priznanje pravice javno ti našim kmetijsko-gospodarskim šolam; slovenska gimnazija; slovenska priloga uradnemu glasilu kmetijske zbornice; pravičnejša uporaba javnega denarja z upoštevanjem južnega dela dežele. Razen tega seveda ne more Slovenec nikdar voliti kandidata te stranke dr. Steinacherja.

O stranki neodvisnih ne bomo pisali kaj več, saj je ta stranka nam na protna po narodnostnem in krščanskem načelu. Tudi v socialnem oziru, ki naj bi se skladalo s krščanskim načelom pravičnosti, se s to stranko ne strinjamo.

Stranka ljudske opozicije je stranka komunistov. Ti so nam napravili že toliko škode v vsakem oziru, pa naj bo v narodnostnem, kulturnem, socialnem, verskem itd., da med poštenimi Slovenci gotovo ni nikogar, ki bi samo pomišljal, da bi volil to stranko.

Razne male stranke, ki prvič nastopajo med nami in iščejo glasov, za nas ne prihajajo v poštev.

Edina stranka, ki res v celoti in povsod brani in zastopa naše pravice, naše zahteve, je **KRŠČANSKA DEMOKRATSKA STRANKA!** Zato tej stranki zaupamo, zato bomo tej stranki dali svoje glasove.

Med strankami, ki smo jih našli, da so postavile svoje liste za volitve dne 22. februarja, ni Demokratične fronte. Ta je svetovala, naj bi Slovenci volili socialistično stranko. To je napravila ta stranka iz uzeljenosti, ker Narodni svet ni mogel priznati, da bi bilo na Koroškem veljavno načelo diktature ene stranke. Demokratična fronta je namreč zahtevala, naj bi Narodni svet pribral njene kandidate in njene predloge o imenovanju skupne stranke. To pa ni enotnost, to je tipična diktatura manjšine, ki pelje vedno v nesrečo. Zaradi užaljenosti Demokratične fronte Slovenci še ne bodo šli v neenotnost in razcepljenost. Zaradi nevarnosti, da bi prišlo ob dobre in nezasluzene prejemke nekaj plačan ev. Slovenci na Koroškem še ne bodo volili nemške socialistične stranke, ki razen tega zagovarja še nekrščanska načela in v dejanjih nasprotuje slovenkim narodnostnim zahtevam.

Na Koroškem je bilo v letu 1952 rojenih 9.323 otrok. Od teh je bilo 4.794 dečkov in 4.529 deklic. Umrlo je lansko leto na Koroškem 4.805 ljudi. Od teh jih je bilo nad polovico starih preko 65 let, dojenčkov je bilo med mrtvimi 5%.

Enotnost koroških Slovencev

Zborovanja Krščanske demokratske stranke in sestanki njenih zaupnikov po vseh krajih dežele znova in vsak dan večkrat potrjujejo edino pravilno t sklepov zaupnikov Narodnega sveta, da gremo koroški Slovenci na volitve enotno pod imenom Krščanske demokratske stranke. To bodo potrdili tudi volivci dne 22. februarja, o tem ni nobenega dvoma več. Še zadnji teden in zadnje dni bodo naši zaupniki dobro izrabili in bodo tudi pokazali, kako se v nič razblinjajo vse laži naših nasprotnikov, pa če tudi zavijajo te laži v blesteče besede.

Na zaupniških sestankih in na zborovanjih Krščanske demokratske stranke je bilo povsod tudi govora o raznih očitkih in napadih na nosilca naše liste g. dr. Tischlerja. Koroški Slovenci dr. Tischlerja in njegovo delo tako dobro poznajo, da so razni Murniki in drugi poskusi pač le brezuspešni.

Volivci so tudi jasno razumeli in obso lili izmikanje merodajnih politikov o pristojnosti reševanja narodnih vprašanj. To je znano izbeževanje, katero je obsodil celobivši državni predsednik Renner. Zavrnili so zborovalci tudi izjavo državnega kancelerja inž. Figla, ko je dejal, da v šolskih zadevah na Koroškem manjšina izvaja nasilje nad večino. Vsa ta in vrsto drugih vprašanj smo na sestankih podrobno premotrili in tako ugotovili, da je za Slovence na Koroškem edino pravilna pot samostojen nastop na volitvah.

V Pliberku

V nedeljo, dne 8. februarja, je bilo tudi dvoje zborovanj in sicer prvo v Pliberku. Obisk zborovanja je bil sicer bolj pičel, vendar pa so bile vse okoliške vasi zastopane in tam smo imeli tudi priitko slišati, da so zaupniki na delu in da je bilo od prvega zaupniškega posvetovanja pred enim mesecem že mnogo dela opravljeneega. Na zborovanju sta govorila g. Janko Janežič, kmet iz Leš pri št. Jakobu v Rožu in predsednik Narodnega sveta g. dr. Tischler, pojasnila vsa naša vprašanja, o katerih smo govorili tudi na drugih zaupniških sestankih. G. Janežič je še predvsem poudaril vrsto gospodarskih vprašanj, ki se tičejo najbolj našega kmeta in ki ga tlačijo in mu delajo skrbi. Pokazal pa je tudi vire, iz katerih je slovenski kmet črpal tisto notranjo moč, da je ostal zvest svoji zemlji, svoji kmetiji in tudi zvest svojemu narodu. Ti pogledi so nas napotili, da gremo tudi tokrat samostojno na volitve z edino slovensko stranko, s Krščansko demokratsko stranko.

Dr. Tischler je v svojem govoru obravnaval kratko naš narodno-politični položaj in razjasnil tudi vse okoliščine, ki so vodile do končne odločitve.

V Žvabeku

Nato se je vršilo zborovanje v Žvabeku. Ob dobrem obisku sta oba govornika razjasnila vsa vprašanja, ki danes predvsem zanimajo slovenskega volivca in dr. Tischler je v Žvabeku še posebno poudaril krivdo tako volkspartaje kakor tudi socialistov, da se pač tepejo za glasove v južnem delu Koroške, da pa voliv i južno od Drave v koroškem deželnem zboru že dvajset let niso našli svojega zastopnika. Ravno v tem pa je krivda, da smo bili Slovenci v tem delu dežele pri vseh gospodarskih ureditvah hudo zanemarjeni. Dokler ta del dežele ne bo imel svojih 6 ali 7 poslancev, ki mu pripadajo po številu volivcev, tako dolgo tudi na tem gospodarskem področju ne bomo dosegli sorazmernega upoštevanja.

Tudi v osebnem razgovoru so govorniki pojasnili vrsto drugih vprašanj in Žvabečani so dali zagotovilo, da bodo za volitve storili svojo dolžnost.

Ob tej priliki pa smo dobili tudi polrobne informacije o posvetovanju Demokratične fronte dne 2. februarja v Pliberku, kjer so kmetje odločno odklonili sklep centrale, da bi volili socialistično. Edina zagovornika tega sklepa sta bila dr. Franci Zwitter in Lovro Potočnik. Ker pa ta nakana centralnega vodstva Demokratične fronte ni našla nobenega odmeva med Slovenci, so pogruntali drug načrt in sicer, da je treba storiti vse, da vsaj Krščanska demokratska stranka ne bi dobila več glasov kakor leta 1949. Pri razsodnosti slovenskih in krščanskih volivcev pa se bodo ti zavajalci koroških Slovencev prav pošteno varali. Vsi poštene Slovenci bodo volili **KRŠČANSKO DEMOKRATSKO STRANKO**.

Zilja se navdušeno pridružuje

Kdor pozna naše narodnostne prilike na Zilji, je moral biti zelo zaskrbljen za ta prelepi kos naše domovine. V prvih letih po zlomu narizma so bili zadani slovenskemu življu ob Zilji tako hudi udarci, da je izgledalo, da bo izkrmavel in se ne bo nikdar več opomogel. Prej dosti živahno prosvetno udejstvovanje v Zahomcu in na Ziljski Bistrici je umolknilo in le poredko je bilo slišati slovensko pesem. Edino naš verski in prosvetni tisk je še dosegal naše ljudi. Če bi izpadel ta prekrasni biserček slovenske narodne kulture in bi nanj ostajali le še spomini, bi ostala samo še imena velikih tamošnjih rojakov Matije Majarja, Urbana Jarnika in drugih kot zadnje priče nekdanje slovenske zavesti.

Minulo soboto in nedeljo so se vršili v Zahomcu, Ziljski Bistrici in še drugod pri Zilji večji zaupniški sestanki naše KDS. Prijetno presenečen je strankin zastopnik našel pri navzočih vaških zastopnikih nenavadno dobro razpoloženje in z veseljem beležil iskrena zagotovila najboljših:

„Niti enega glasu ne smemo in ne bomo izgubili!“

„Malo nas je še zavednih Ziljanov, a mi stojimo kot steber in bomo brez izjeme storili vso svojo dolžnost!“

Plačani agenti in lažne vesti

Vse bralce „Našega tednika“ in vse Slovence na Koroškem opozarjamo, da bodo plačani agenti širili v letakih, s prišepetavanjem in tudi po časopisju zlasti v zadnjih dneh pred volitvami še v povečani meri laži in klevete, kakor jih širijo že nekaj mesecev. Lagali bodo in blatili zlasti naše predstavnike,

Opozarjamo vse poštene Slovence, da tem lažem in lažnim izmišljotinam in klevetam ne verujejo. Vse te klevete so preračunane po preizkušenem marksistično-komunističnem receptu na to, da vzamejo najpreje svojim idejnim nasprotnikom dobro pošteno ime in čast. Ko slišite in berete take laži, vedite, da brez teh laži in klevet marksizem ne more živeti in da brez teh laži svojih naukov ne more širiti med poštene ljudi.

Zato vse razširjevalce takih laži in povtorjenih ter izmišljenih vesti krepko zavrnite, napodite jih iz svojih hiš, tudi če prihajajo v obliki letakov ali časopisov. Mišlite na to, da lažnik in klevetnik nikdar ne more biti pravi prijatelj naroda, četudi se obleče v še tako lepo obleko in če laže v še tako lepah besedah. Oba — komunizem in njegov starejši brat socializem — sta breznačelna in zato jima je vsako sredstvo do-

bro, da zbega poštene ljudi in da dosega svoj zlobni namen. Zavedajte se, da z ljudmi take vrste ni mogoče ne kompromis in ne sporazum, ker ga s svojim lažnim in hinavskim delovanjem sami onemogočajo.

Ponovno opozarjamo, da verujte samoto, kar bo sporočeno v „Našem tedniku“ ali pa vam bodo povedali oziroma pismeno sporočili naši zaupniki. V vsakem dvomljivem slučaju se takoj obrnite na naše zaupnike, ki so po vseh vaseh.

Kdor bere „Naš tednik“ in primerja pisanje našega lista s pisanjem nasprotnega lista, bo sam mogel ugotoviti vso breznačelnost, vso zlobo in vso protinardno početje, ki se zrcali v zlaganih in klevetniških osebnih napadih. Mi na to opolzko pot ne bomo šli. Takega obrekovanja in laži so zmorni res že samo skrajni pokvarjenci in plačanci za vsako ceno. Mi zato ne bomo, četudi bi lahko, vprašali, kaj je kdo ta in ta dan delal, s kom se je družil, kako obleko in uniformo je nosil, kako ni hotel znati slovensčine, od kod prejema s krvavimi žulji pri-luženi denar in komu daje obračun od stotisočev in milijonov narodnega denarja. Ne, ne bomo tega delali, to je pre-nizkotno, in to vse prepustimo nasprotnikom. Naši poštene ljudje bodo pa znali sami presoditi, kje je laž in kje je resnica.

+ Jaku Reichmanu v spomin!

Mogoče se v eni ali drugi zadevi nisva razumela. V celoti pa smem danes ob tvojem grobu gotovo povedati, da sva si bila o vseh velikih vprašanjih istih misli. Tudi zadnji razgovori so v bistvu to potrjevali. Hvaležen sem ti, dragi Jaka, za vzor Slovenca, ki sem ga gledal v tebi. Nesebičnost in slovenski idealizem sta te spremljala do groba.

Bilo je pred leti, ko smo se vsako leto oktobra meseca sestali na tvojem Jesenikovem domu ob trgtavi. Naš vodnik Janez je prirajal iz Hodiš, gospodine Tomaž pa iz Skočidola in tako smo se posvetovali med sabo in marsikatero misel sem jaz najmlajši v tej „rundi“ odnesel iz teh naših sestankov.

Nepozabni so zame vtisi domovinske ljubezni, s katero si visel z vso svojo družino na Jesenikovi, katero si kot bivši mornar prevzel po svojem rajnem bratu. Težki so bili prvi gospodarski pogledi na dom. Vse to si zmogel ob strani svoje žene, ki ni bila samo žena in mati vseh družini, ki je bila tudi umetnica v uspehu in donosu dela in vsi smo se čudili njeni vztrajnosti. Gradili ste vsi v skupnem delu družini dom, ki je bil v vsem svojem obsegu slovenski in katoliški. Po delu vsega tedna ste iskali nove moči v lipški cerkvi pri nedeljski maši in to vsa družina in ti, dragi Jaka, sredi nje.

Kot Slovenec in katoličan si stal v sprednji vrsti slovenskih borcev v Lipi in vsa okolica te je kot takega cenila in spoštovala. Kolikokrat si dvignil svoj glas proti raznarodovalnim razmeram v šoli, kolikokrat si povzel besedo v občinskem odboru, na sejah naše politične in kulturne centralne organizacije. Saj smo te slišali in tudi verovali v tvojo vero, kakor si ti veroval v

našo. Bili smo vsi ena skupnost!

Vihar nas je raznesel po vseh delih Evrope. Našli smo se zopet v taborišču na Hesselbergu ob Binkoštih 1942. Tvoja vera in tvoje bodrilne misli so utrjevale tudi mojo vero in moje zaupanje, da je tak narod zdrav, ki še veruje v pravico in da bomo s tem narodom šli tudi pot do zmage pravice.

Mislím, da sem pravilno razumel tvoja izvajanja dne 5. januarja 1953 na seji ožjega odbora Narodnega sveta, ko si v vsej prostosti povedal svoje misli v pogledu na sedanost in bodočnost koroških Slovencev.

Kolikokrat sva sedela v Bregenzu ob mizi in kovala načrte. Iz tvojih besed je odsevala ljubezen do Jesenikovine in do Tvojih dragih v družini, katerim si hotel utreti zopet pot v boljšo bodočnost.

Oba sva doživela marsikatero razočaranje po vrnitvi v domovino, vere v domovino in v življenjsko sposobnost naše narodne družine pa nama ni mogel nihče streči.

Ko sem stal v nedeljo, dne 1. februarja, ob tvojem mrtvaškem odru na Jesenikovi, se mi je zdelo, da nismo koroški Slovenci zaslužili tako trpke usode, ki nam je v kratkih tednih iztrgala Fugarja in Jesenika.

V trdni veri, da Fugar in Jesenik tudi tam preko stojita ob strani naši slovenski življenjski borbi, mi osebno daje mnogo moči v delu pa čeprav mečejo nekateri na nas kamenje krivice, natolcevanja, klevete in laži.

Dragi Jesenik, v domači zemlji si našel zadnji mirni kotiček, mi pa, ki smo te preživeli, upamo, da se bomo sešli na kraju večnega miru.

Dr. Joško Tischler

NAD TISOČ LET

Nad tisoč let živi naš narod na Koroškem; nad tisoč let se razlega naša govorica na Koroškem, doni na Koroškem naša pesem. Naš narod je pravi koroški narod, naša govorica prava koroška govorica. Nismo nikoli cigani, ki bi bili prišli šele včeraj na Koroško! Živimo na Koroškem (kot narod) že nad tisoč let!

Nekdo na Koroškem je rekel: „Kdor na Koroškem govori slovensko, ta je za Tital!“ — Večja laž in neumnost je bila še redkokdaj „govorjena“! Ali je mar naša govorica kaka cigan-ka govorica? Ali smo šele včeraj prišli na Koroško? Ali ne živimo na Koroškem že nad tisoč let?

Naša narodnost je pristna koroška narodnost, naša govorica je pristna koroška govorica! Mi živimo na Koroškem že nad tisoč let!

Če smo res Koroški zvesti („kärntner-treu“), potem ostanimo zvesti naši koroški slovenski narodnosti, potem ostanimo zvesti naši koroški slovenski govorici! Nad tisoč let že živimo na Koroškem, in zdaj naj bo naenkrat to „kärntner-treu“ — zvestoba do Koroške, če zavržemo svojo koroško slovensko narodnost, svojo koroško slovensko govorico? Če zavržemo in pomandramo to dragoceno koroško vrednoto? Ne, to bi ne bilo „kärntner-treu“, to bi ne bila zvestoba do Koroške, to bi bilo izdajstvo nad Koroško!

Kako daleč se morejo zmešati pojmi! To naj bilo „kärntner-treu“ — zvestoba do Koroške, če mi zavržemo našo častljivo koroško slovensko narodnost, če zavržemo našo častljivo koroško slovensko govorico? Ne, še enkrat ponovimo, to bi ne bilo „kärntner-treu“, to bi bilo izdajstvo nad Koroško!

narodnosti in do naše govorice! Prav v imenu zvestobe do Koroške zahtevamo, da se ne izriva iz šole in iz cerkve naša koroška slovenska narodnost in naša koroška slovenska govorica!

Naša narodnost je pristna koroška narodnost in naša govorica je pristna koroška govorica!

Ostanimo zvesti Koroški! Ostanimo torej zvesti naši narodnosti in naši materinščini!

Ne udajajmo se neumni in zmotni misli, da je bolj koroško, če opustimo svojo slovensko narodnost in svojo slovensko govorico in jo zamenjamo za tujo! Ne, za nas bi to pomenilo izdajstvo nad dragoceno koroško dediščino, bi pomenilo izdajstvo nad Koroško!

Prav v imenu zvestobe do Koroške moramo ohraniti zvestobo do naše narodnosti in do naše materinščine! Slab Korošek je in izdajstvo nad Koroško vrši, kdor se sramuje svoje koroške slovenske narodnosti, kdor zavrže svojo koroško slovensko govorico!

In ve matere! Izdajstvo nad Koroško je, če ve svojih otrok ne učite naše stare koroške slovenske govorice! In ve še potem mislite, da ste s tem izvršile bogve kako imenitno domoljubno delo! Tako so vas učili ob Hitlerjevem času. To je strup iz Hitlerjeve dobe! Mater! Ne zametujte stare koroške dediščine! Naučite svoje otroke naše častljive stare koroške slovenske govorice!

In vi očetje! Vi imate prvo besedo v družini! Zahtevajte in skrbite, da se vaši otroci doma naučijo govorice, ki smo jo podedovali od naših prednikov!

Nad tisoč let že živi naš narod na Koroškem! Ne sramujmo se naše narodnosti in naše materinščine! Obe sta stara slavna koroška vrednota! Kdor je res „kärntner-treu“

RADIONWEISS - schönstes Weiss!

KRINKE

Vi, pobeljeni grobovi,
ki debelo lažete,
s tujo barvo se obenem
po obličju mažete.

Prav za vas je čas predpusta,
doba mask in pustnih šem:
vero vaša zlobna usta
trgajo iz src ljudem.

Pod zakritimi obrazi
širni svet vas že pozna,
maska z dolgimi ušesi
vam izborno se podá.

Pekel danes divje vzklika
in sovraštvo kar besni,
vražjo krinko mu natika,
kdor pobija in mori.

Mačjo glavo si pripnite
vsi hinavci za uho.
Mačka spredaj rada liže,
zadaj praska nam roko.

Vam, z obilnimi trebuhí,
svinjsko masko dam za „god“,
ker ste pri koristih gluhi,
revež kolne vas povsod.

To so vam prikladne maske,
v njih zrcali se srce;
morda pepelnica sredi
sname vam jih kdaj z glavé.

— X —

NOVE KNJIGE

V oceno smo prejeli od Rota Verlagsgesellschaft m. b. H. knjigo: Edgar Wallace, „Der Lächler“, Bärenreihe Nr. 62. Kratka vsebina je:

Glavni nadzornik Falmouth iz urada za slučaje umorov v Scotland Yard-u molči in se smeje, on se more smejati srdito, preudarno in prijazno. „Spodnji svet“ se ga boji in ga sovraži, kajti Falmouth je neizprojen v svojem boju za pravico. Žilavo in vztrajno za sleduje neko sled, premaga vse težave in pridobiva dokaze, dokler niso vsa omrežja prepredena, da lahko smejljaje izroči storilca roki pravičnosti. Zraven pa igra tudi srce svojevrstno vlogo, kajti njegov smejljaj more pridobiti tudi ženske. Edgar Wallace je v tej prigodbi pustil igrati vse registre. V dramatično dejanje postavlja človeško ganljivo usodo. Dogodki se včasih prenašajo in so docela ne auzumljivi. Bralca pa napelje do raznih domnevanj, dokler ni slučaj s pravo logiko rešen.

„Bären-Reihe“ izhajajo vsake tri tedne. Vsak zvezek — 200 strani — stane 6 šilingov.

PREGOVORI

Laž zjutraj vstane, toda mraka ne dočaka. — Laž ima kratke noge.

Bogat je, kdor ni ničesar dolžan in mlad je, kdor je zdrav.

Kritika je davek, ki ga mora plačati človek javnosti, ako hoče dobiti red: odlično.

Prava globoka žalost okameni in se ne da izliti v solze.

J. S. Baar — Al. Nemec:

ZEMLJA IN LJUDJE

R O M A N

(Četrto nadaljevanje)

„Ti si se pa tepel, Cimbura!“ ga je nagovoril Kovanda z navidezno strogim glasom, „po vsej vasi si to pripovedujejo in kažejo na mojo hišo.“

„Nisem se tepel, ampak branil slaboumno Anuško. In ko so me hoteli za to tepsti, sem branil še sebe. Saj sem hotel prositi gospodinjo, da bi dala Anuški, ko bom na polju, moje kolače in ruto, imam jih v skrinji spravljene, obljubil sem ji in pride ponje,“ je dejal Cimbura in obmolknil.

„Danes ti ne bi bilo treba iti na polje, danes je „soeska“ in kot kmečki sin bi lahko šel z mano,“ je svetoval Kovanda.

„Svoje sem si vzela,“ je resno odgovoril Cimbura in okomatal konje, „orat pojdem.“

„Kakor hočeš,“ je popustil gospodar in se vrnil v hišo.

„Žena, najboljšega hlapca v vasi imamo,“ je ponosno dejal ženi.

„Da, končno to le priznaš,“ mu je očitala žena.

„Naredil je vse skušnje. Ni čudak, ampak dobričina. Le duša ga loči od Dobraka. Miren je, tih, toda globok kakor reka. Tudi silen je in nagel kakor narasla reka, ko vidi krivico in nasilje. Zavzeli se bomo zanj in zanj skrbeli kakor za svojega.“

Tega dne so prenesli posteljo iz staje v izbo, kjer je spal odslej z gospodarjevimi otroki. Vse rodbinske zadeve so vpricho njega reševali in celo njega vpraševali za svet.

Vsa občina ga je začela ceniti in gospodarji so govorili z njim kakor s sebi enakim. Take posledice je imel Cimburov — rekel bi — prvi uradni nastop v javnosti. Ni bilo samo mojstrsko dejanje njegove moči, ki so ga vsi v vasi občudovali, temveč tudi plemeniti nagib za to dejanje in ostale odlike njegovega značaja.

Tudi posli, da, celo Jira in Bartik sta se zmirila z njim, ko sta videla, da se Cimbura ne jezi, ne napihuje in se s svojo zmago ne ponaša, ne baha, temveč živi po svoji stari navadi kakor poprej. Ni ošaben, temveč svojski in resnoben, skratka, z druge gore list kakor vsi ostali.

Ob spominih je hodil Cimbura še naprej mednje, toda sedel je mirno za mizo. Niso se mu več smejali, nasprotno, celo svoje spore so mu prednašali in kakor župan je krotil jezo in

Dà, izdajstvo nad Koroško je kričati „kärntner-treu“ — zvestoba Koroški, zraven pa zaničevati in uničevati našo staro koroško slovensko narodnost, našo koroško slovensko govorico!

Izdajstvo nad Koroško je, izrivati iz šol in iz cerkev našo koroško slovensko govorico, ki se govori na Koroškem že nad tisoč let! Prav v imenu koroštva zahtevamo priznanje in spoštovanje naši narodnosti in naši govorici!

Prav v imenu zvestobe do Koroške moramo in hočemo ohraniti zvestobo do naše

— zvest Koroški, ta mora biti zvest naši koroški sloven ki narodnosti, naši koroški slovenski govorici!

Ni zvestobe do Koroške brez zvestobe naši slovenski narodnosti in naši koroški slovenski govorici! Za Slovence na Koroškem velja: Kdor je „kärntner-treu“ — kdor je zvest Koroški, ta ohrani zvestobo svoji koroški slovenski govorici! In ta odda 22. febr. svoj glas Krščanski demokrati stranki. Kajti to je naša koroška krščanska slovenska stranka! Ostanimo zvesti samim sebi in našim slavnim prednikom!

poravnaval spore. Njegova sodba je vedno obveljala, odpora ni prenesel, priziva ni bilo. Vsakega kršitelja miru je najprej opomnil. Če to ni pomagalo, ga je odnesel ven kot otroka in ga pustil pred gostilno v posmeh otrokom.

Zato si je gostilničar vselej oddahnil, ko se je Cimbura usedel za mizo. Vedel je, dokler bo on tu, se plesalci ne bodo ne prepirali ne tepli.

„Cimbura, počakaj še, ne odhajaj še,“ ga je često zadrževal in vabil. Obljubljal mu je, da sme zastoj jesti in piti, samo da bi ostal. Toda Cimbura je brez besede plačal in, ko se mu je zdelo, je šel.

„Silni Cimbura,“ so govorili o njem s spoštovanjem in občudovanjem. Tudi sam se je dobro zavedal svoje moči. Dobro se je poznal in je bil prepričan, da se mu moč pretaka po žilah in mišicah. Pokaže pa jo le tedaj, kadar je treba. Zato je tako imenovane „obrske čine“ vedno zaničeval in se nikoli ni dal zapeljati, da bi svojo moč zamaš tratil, se z njo bahal, da bi jo tjavdan kazal. Nasprotno, živel je mirno in tiho kakor najskromnejši človek, mehak in dober kakor otrok, sočuten in ljubezniv s slabotnimi in revnimi. Dokler ga jeza ali prekipenja sila ni zapeljala, dokler se ga ni polastila neka posebna razdraženost, ni storil zločin ali nikomur „Zlezi proč, hrošček, odlezi, da te ne pomandram. Poglej, kako velike noge imam,“ je govoril rogaču ali krešču, ki je lezel čez pot. Previdno se mu je izognil. Prizanesel je mravlji in pajku in v svojem življenju niti muhe ni ubil, kvečjemu ji je zagrozil: „Počil te bom, neumnica, in bo po tebi, odleti k sestram,“ jo je ljubeznivo in vljudno svaril. Otroke je imel nad vse rad. V njihovi družbi je najrajši preživil svoj prosti čas, dolge zimske večere in nedeljske popoldneve. Znal jim je pripovedovati čudovite zgodbe, slikal jim daljne dežele, le o vojski jim ni nikoli ali pa zelo nerad pripovedoval. Trdil se je, da bi pozabil na vojaška leta. Z njimi se nikoli ni ponašal. Na njegovi suknji nihče nikoli ni videl vojaškega odlikovanja.

„To ubijanje bi moralo prenehati, sramotno je o tem govoriti,“ je odbijal vsiljive spraševalce, kakor da bi šlo za največjo nenravnost, ki se je vsi sramujejo.

Rajši je izrezoval in delal otrokom razne igrčke. Učil jih je delati mlinčke na vodo in na veter. Z njimi je zbiral hišice za škorce, vozičke, pluge in brane. Pred božičem se je dolgo ukvarjal z jasicami in šele tedaj, ko mu je otroški drobiž postal nezvest, ko je otroški vik in krik odmeval po vasi, je vzel Cimbura v roke za tisti čas redko stvar — časopis in knjigo.

(Dalje prihodnjic)

CELOVEC

Nedeljska služba božja je ob pol deveti uri vsako nedeljo v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse.

OPOZORILO ČLANOM KZ VERBANDA

Zveza političnih pregnancev in internirancev (KZ Verband) na sestankih vedno poudarja, da je nadstrankarska. Kdor pa je količkar imel odprta ušesa in oči, je že mogel spoznati, da plava ta zveza čisto v komunističnih vodah. Da je to res, nam je zveza prav jasno dokazala zdaj pred volitvami. Poslala je vsem bivšim pregnancem dva letaka, nemškega in slovenskega, v katerih jih poziva, naj pri volitvah glasujejo za „Volksopposition“, torej za komuniste, ki se skrivajo pod tem imenom. Temu pozivu pa ne bomo sledili. Volili bomo slovensko Krščansko demokratsko stranko. Ker pa nočemo s komunisti imeti nobene zveze, bomo iz KZ Verbanda iztopili in „Mahnruf“ odpovedali. Trpeli smo pod naci ti, zato tudi nočemo v komunistično sužnost!

Bivši interniraneec,
nič več član KZ-Verbanda.

OPOZORILO VOJNIM ŽRTVAM

Koroški deželni invalidnostni urad sporoča:

Deželni invalidnostni urad razpošilja vsem onim, ki prejema kot vojne žrtve posebno doklade k rentam, ali podpore vdovam in sirotam, posebne izjave pole. S temi izjavami hoče invalidnostni urad ugotoviti, ali še obstajajo pogoji za ta izplačila. Zato je te pole točno izpolniti v vseh vprašanih, neodgovarjajoče pa je črtati. Izjave je nato lastnoročno podpisati in v pisemskem ovitku, ki mora biti pravilno frankiran, poslati na naslov: Landesinvalidenamt für Kärnten in Klagenfurt, August-Jaksch-Str. 11. Izjavo je poslati najkasneje do 15. marca 1953. V lastnem interesu vseh onih, ki zgoraj omenjene prejeme dobivajo, pa je, da omenjeno izjavo res točno izpolnijo ter jo pravočasno pošljejo na omenjeni naslov, ker bi jim bilo drugače prekinjeno izplačevanje.

SELE

Kuharska tečaja sta minila. Pa še sedaj se z veseljem spominjamo zelo posrečene zaključne prireditve. Ena najlepših točk je bila zadnja: večer na vasi. V nedeljo, dne 1. februarja, pa so nam fantje—pevci uprizorili podoben večer na vasi. „Trije tički“ pa so ravno za pust pripravili gledalce v dobro voljo. Smeh kar ni mogel pojenjati.

Isti dan se je Kališnikov enoletni sinček Tonček hudo oparil, ko je nase zlil lonec vrelega mleka. Poklicani zdravnik dr. Travnik pa je mogel ugotoviti, da je poškodba

Pri nas na Koroškem

sicer huda, a ne dosega četrte površine kože. Zato bo otrok še ozdravel.

PODGRAD OB KOLPINJ. JEZERU

V nedeljo, 11. januarja, je umrl v 82. letu starosti Evgen Pohl, stotnik v pokoju in odlikovan z mnogimi vojaškimi priznanji, častni član škocjanske občine.

Pokojnik je pred dobrimi 50 leti prišel sem v naš kraj z Dunaja. Spoznal je okoli in ljudi in se odločil, da si bo tu ustanovil v tišini Klopinskega jezera svoj drugi dom. Bil je spoštovan in priljubljen pri vseh ljudeh. Pri njem nismo opazili narodne nestrpnosti, kot jo je opaziti pri tem ali onem nadutežu. Opravljal je dalj časa tuj-

Vse posteljno perilo, flanelo, barhante in kovrte dobite po znatno znižanih cenah. Ne zamudite ugodne prilike! Pohitite z nakupom!

ROLF KASSIG

Celovec — Klagenfurt, Benediktiner Platz 7

ski promet ob Klopinskem jezeru, dokler ni tega dela vzela v roke občina sama.

Ob obilni udeležbi sorodnikov, prijateljev in znancev smo ga položili k večnemu počitku v torek, 13. januarja, na farnem pokopališču v Škocjanu. Naj mu bo lahka zemlja.

GOZDANJE

Tudi mi se moramo po dolgem času spet oglašiti v „Našem tedniku“, da ne boste mislili, da smo že zbrisani s površja zemlje. To pa se še ne bo zgodilo tako hitro, če ravno smo bolj na koncu slovenske meje, čisto na severu slovenskega ozemlja. Res je sicer, da je bilo pred 50 leti v naši fari komaj 5 Nemcev, danes pa jih je že ena četrtnina, vendar pa še ne bomo izginili in bomo tudi v „Tednik“ pisali, če bomo kaj novega izvedeli in doživeli.

O farni statistiki iz lanskega leta ne bomo natančneje pisali, le toliko povemo, da je bilo rojstev več kakor pogreb. Imeli smo tudi pogreba dveh, ki nista umrla naravne smrti. Enega je pred Binkošti ubilo drevo, drugi pa si je sam vzel življenje dne 13. novembra.

Letos so naši vozniki hvaležni Bogu, ker so mogli spraviti les iz gozdov. Spomladi pa pride avto in bo zvozil les na kolodvor v

Vrbo. Naprešali smo lansko jesen še dosti, da ne bo treba stati samo pri žlebičku.

Se to moramo omeniti, da smo imeli lansko leto 5 porok. Ena je bila na jesen, tri pred adventom, ena pa na Štefanovo. Ta je bila v Šmartnem na Dholici, ženil pa se je Henrik Tišler, p. d. Stefele, gostilničar v Treščah. Nevesta je bila Ljudmila Huc, p. d. Šihava pri Sv. Jerneju.

Tudi pri nas smo začeli zbirati za zvonove in upamo, da bo dobil zvon, ki sedaj sam kraljuje v stolpu, kmalu tovariše, ki mu bodo pomagali peti Bogu v čast.

ZGORNJA VESCA

V prejšnji številki „Našega tednika“ smo brali, da priredi Krščanska demokratska stranka javno zborovanje v Bilčovsu pri Miklavžu. Tega zborovanja sem se seveda udeležil tudi jaz. Toda prosil bi Vaš cenjeni časopis, da objavi to moje mnenje, ki pa ni samo moje, ampak večine zavednih Slovencev.

Zborovanja se je udeležila res velika množica ljudi, ki so napolnili Miklavževo dvorano. Z velikim zanimanjem smo poslušali oba govornika, ki sta pokazala cilje naše stranke. Po teh govorih se je razvila debata, ki pa je potekala deloma na nedemokratski način, kakor smo ga morali spoznati pod nacisti. Najbolj pa nas je zbolelo to, da se je ravno teh par prenapetih zaganjalo najbolj proti Cerkvi. Dobro je na vsak način bilo, da sta prišla govornika po toliko letih med nas, tako sta nam pomagala vsaj razbiti led. Seveda bi to zborovanje poteklo v drugačnem tonu, ko ne bi bilo na predvečer plačancev iz Celovca. Vsekakor pa je vsakogar, ki je dozdaj še omahoval, to zborovanje spravilo zopet na staro pot, na pot, ki so nam jo pokazali tisti, ki so bili pred nami, to so naši veliki možje, to so naši duhovniki. Ako ne bi bilo našega duhovništva, bi naš narod že davno izginil v nemškem morju.

Ako pa pogledamo le nekaj let nazaj, vidimo kako vijugasto pot so imeli ti ljudje, ki si danes hočejo lastiti monopol nad našim ljudstvom. Leta 1945 so šli s komunisti, ker je bilo pač povelje. Štiri leta pozneje so postali že zmernejši, šli so na volitve pod svojo lastno firmo. Toda danes, danes gre do zopet na volitve, toda s pozorišča so ti

DF-ari izginili, zlihi so se skupaj s socialisti. Torej s pravico lahko pravimo, da so D(es-organizirani) F(ašisti). Mi pa, ki nam je do brobit našega naroda pri srcu, ki nam je Jezusček v jaslicah več kakor pa dedek mraz, bomo šli zanaprej samo eno pot, to je pot, ki jo je začrtalo toliko naših najboljših. To je pot krščanstva, to je pot, ki nam jo je nakazal tudi Gregorčič, ko pravi: Bog živi vse Slovence, pod streho hiše ene.

Na obrekovanja in klevete, ki so v „Slovenskem vestniku“, v slovensko pisanem listu socialistične stranke, pa pri nas ni hče nič ne da.

Kosilnice, grablje, obračalnike

naročite za spomlad že sedaj. — Pod ugodnimi plačilnimi pogoji vam jih nudi

MAX TRAUN

Pliberk - Bleiburg, Kumeschgasse 14

ZELINJE

Čisto nepričakovano se je v torek, dne 27. januarja, zjutraj oglašil zvon na Zelinjih in naznanil okolici nenadno smrt blage Rudolfove matere Marije Matt. Komaj en dan so bili v bolniški postelji pa jih je dobri Bog poklical k sebi uživat večno veselje. Do egli so lepo starost 78 let.

Rajna mati so bili globoko verni. Kadar koli je vabil želinjski zvon k službi božji, vedno so se odzvali njegovemu klicu. Kadar ni bilo sv. maše na Zelinjah, so se kljub visoki starosti in večkrat slabi poti, podali v farno cerkev v Šmarjeto. Zelo so pazili, da niso zamudili niti delca svete daritve. Sami so večkrat dejali, da raje eno uro čakajo, kakor da bi zamudili samo eno samo minuto. V tem naj bi si jih Zelinjčani vzeli za vzgled. — Kot zavedna slovenska mati so v minuli vojni veliko trpeli. Z družino so bili izseljeni v Nemčijo. Niti stari izgarani in zmučeni kmetici nacisti niso prizanesli. Po dveh letih so se zopet vrnili domov in so posestvo izročili rejenki, ker sami niso imeli otrok. Mnogo so vedeli povedati o trpljenju in o odpovedih življenja v taboriščih.

Kako so bili pokojna mati daleč naokoli priljubljeni, je pokazal pogrebni sprevod, katerega se je udeležila ogromna množica ljudi. Pogrebne obrede so opravili preč. g. župnik Brumnik. V žalnem govoru so poudarili globoko vernost blage matere in pa veliko važnost, da smo pripravljeni vsak čas prestopiti prag večnosti, ker ne vemo ne ure ne dneva. V slovo ji je zapel na domu in ob grobu domači cerkveni pevski zbor pesmi žalostinke.

Naj truplo pokojne matere počiva v domači zemlji, katero je tako ljubila, duša pa naj uživa večno plačilo pri Bogu. Zaostalim sorodnikom naše sožalje.

Prvi sad prijateljstva med demokratično fronto in socialistično stranko:

PREDSEDNIK SOCIALISTIČNE STRANKE, DEŽELNI GLAVAR WEDENIG ZMANJŠA ŠTEVILO UR ZA SLOVENŠČINO NA ŠOLAH V VELIKOVCU OD DOSEDANJIH TREH UR TEDENSKO NA ENO SAMO URO.

To je pred volitvami, ko še računa socialistična stranka na slovenske glavo. Kakšni sadovi te pogodbe bodo šele po volitvah, ko se ne bo več treba ozirati na volivce.

Zato: Socialistični stranki nobenega slovenskega glasu!

Nova kulturna ustanova v Celovcu

K otvoritvi „Ameriškega doma“ na Koroškem

V sredo, dne 4. februarja, je bil v Celovcu, Funderstrasse 1a (poleg tiskarne „Carinthia“) svečano odprt Ameriški dom. Njegova naloga je posredovati koroški javnosti ameriške kulturne pridobitve zadnjih desetletij na področju leposlovja, znanosti, filmske in drugih umetnosti. Knjižnica, ki bo služila v ta namen, vsebuje že okrog pet tisoč knjig ameriških avtorjev v anglesčini in nemščini. Velika čitalnica je brezplačno dostopna obiskovalcem, katerim nudi ogromno število dnevnih časopisov in revij. Filmska sekcija bo imela na zalogi stalno najboljše in umetniško visoko stoječe filme. Te bodo predvajali v istem poslopju po določenem programu in bo obisk brezplačen, istočasno jih pa bodo tudi izposojevali. Po zgledu sličnih mednarodnih kulturnih ustanov, ki posredujejo sporazumevanje med narodi, bodo tudi tukaj predavanja, ki bodo služila spoznavanju mlade ameriške kulture in dvigala zanimanje med ljudstvom za ameriški način življenja in ustvarjanja.

K otvoritvi v sredo dopoldne so se zbrali v tem domu najvišji predstavniki celovškega javnega življenja in to iz vrst deželne vlade, Cerkve, gospodarstva, umetnosti in kulture. Navzoči so bili med drugimi prev. krški škof dr. Köstner, deželni glavar Ferdinand Wedenig in celovski župan Graf. An-

gleško zasledbeno oblast je zastopal general Urhart in Mr. Goshen ter še drugi.

Ameriški dom je otvoril kulturni ataše pri ameriškem poslanstvu dr. E. Wilder Spaulding. Pred njim je pozdravil vse navzoče Mr. Paul Shinkman, U. S. Public Affairs Officer za Koroško in Štajersko. Dr. Spaulding je poudaril v svojih izjavah, da je ta dom nov člen v verigi nešteti sličnih ameriških domov v 60 deželah po svetu. Vsi ti domovi imajo namen služiti resnici in s tem pripomoči k boljšemu sporazumevanju med narodi. Splošen mir je mogoče doseči le takrat, kadar se narodi med seboj poznajo, kadar vedo ceniti drug drugega. Večino teh knjig — je dejal kulturni ataše — je čital že sam kot deček in pozneje kot mlad mož, bile so torej napisane v času, ko človeštvo še ni slutilo grozot zadnjih dveh vojsk in vsebina teh knjig je najboljši dokaz, da nam ni za propagando, temveč za lepo človečansko besedo in dejanje.

Za dr. Spauldingom je povzel besedo deželni glavar Wedenig in dejal med drugim, da so pač Evropejci nekaj odkrivali Ameriko, da pa se nam prava Amerika odkriva še vedno. Tudi nas Evropejec „Novi svet“ ni mogel vedno razumeti. Otvoritev

takih domov pa služi dokončnemu medsebojnemu spoznavanju. Prispevajo ameriškega naroda pa je kip svobode, ki naj z bakljo resnice v roki obsveti tudi vse druge narode.

Po sprejemu in govorih so si povabljeni

Otvoritev novega radio-poslopja v Celovcu

V nedeljo, dne 8. februarja, je otvoril ob veliki slavnosti zvezni minister dipl.-ing. Waldbrunner radijsko poslopje. V soboto pa so se zbrali za topniki koroških listov k tiskovni konferenci, pri kateri je najprej ravnatelj Goritschnig podal kratek pregled zgodovinskega razvoja avstrijskega in koroškega radia. Vsa radijska naprava je nastala v skupnem delu Korošcev z dunajskimi radijskimi tehnikami. Pri postavljanju te velikanske stavbe so bili zaposleni koroški arhitekti, v splošnem pa so do 90 odstotkov sodelovale koroške firme. Nadalje je naglasil, da radijsko poslopje ni samo, poleg novo zgrajenega umetniškega doma, drugo moderno kulturno središče naše dežele, temveč je tudi velikega gospodarskega pomena, kajti radio Celovec bo v okviru avstrijskega radia kulturni oznanjevalec dežele in glasnik avstrijske kulture tudi onstran avstrijskih meja.

Nato je govoril direktor dipl.-inž. Fuchs o tehnično strokovnem delu za investicijske naloge in o uporabi investicijskega šilinga,

gotje pod vodstvom poslovođe Ameriškega doma dr. A. Morzeja ogledali krasno urejene prostore, knjižnice, čitalnice in druge dvorane. Dom bo na razpolago občinstvu dnevno, razen sobote in nedelje, in sicer od 14. do 19. ure.

iz katerega so dobili sredstva za graditev, ki je stala skoraj 100 milijonov šilingov.

Tehnični vodja, ing. Lampersberger je nato podal pregled o tehnični napravi radia. Po takojmenovanem decentraliziranem sistemu je narejenih pet studijskih prostorov, in sicer radijski prostor, ki bo predstave uprizarjal pred publiko, dva manjša studijska prostora za jezikovne in muzične oddaje ter dva studia za govore. Nadalje se nahajajo tu še trije prostori za režijo.

Gospod Lackner, vodja radijskega programa, je pojasnil naloge ureditve programa.

Ob koncu pa so si zastopniki listov ogledali še vse tehnične naprave, studijske in pisarniške prostore, arhiv za trakove in plošče. Predvsem pa je vzbujala pozornost jako zanimiva dvorana za oddaje.

Za otvoritev so uprizarili še v nedeljo in v ponedeljek zvečer v veliki dvorani slavnostne koncerte dunajskega radijskega orkestra.

„Edinstvena“ prireditel

„Slovenski vestnik“ je napovedal za ta teden za vsak dan oziroma večer vrsto koncertov pevskega zbora Cirilmetodijskega društva katoliških duhovnikov iz Slovenije na Koroškem.

Te koncerte imenuje nekaj „edinstvenega“ „Vestnik“, ki se drugače za katoliško Cerkev briga le v toliko, v kolikor jo more napadati in kateremu je tudi Bog, katerega piše le z malo začetnico, le toliko, v kolikor more s tem dokazovati zaostalost in mračnijaštvo naroda.

Najpreje moramo povedati, kaj je to Cirilmetodijsko društvo. Zato navajamo dotični od tavek iz spomenice škofov, ki so jo izročili dne 8. januarja letos osebno predsedniku Jugoslavije, maršalu Titu. V tej spomenici je rečeno:

„Državne oblasti v Jugoslaviji ustanavljajo kot posebno primerno za ureditev odnosov med Cerkvijo in državo duhovniška stanovska društva. Tako društvo že obstoja — brez odobritve pristojnih škofov — na ozemlju Slovenije, v Istri, v Bosni in v Hercegovini. Prepričani pa smo, da taka društva nimajo potrebnih pogojev, da bi mogla izpolniti tako velike naloge. Predvsem zato ne, ker podpirajo ustanovitev teh društev vedno predstavniki oblasti, ki zaradi tega obiskujejo in nagovarjajo duhovnike. Razen tega pa moramo sklepati z ozirom na način dela teh društev in z ozirom na navodila, ki jih tem društvom dajejo državne oblasti, da so ustanovljena ta društva zato, da bi v smislu želj njih pokrovitelj razbijala cerkveno disciplino in da bi postopoma slabila versko življenje. Ne morejo pa služiti ta društva za ureditev odnosov med Cerkvijo in državo.“

Tako pravijo in sodijo torej jugoslovanski škofje in vsak naj še enkrat prebere prejšnji odstavek, pa bo vedel, kaj je namen Cirilmetodijskega društva katoliških duhovnikov v Sloveniji. Nekateri voditelji tega društva so izobčeni iz katoliške Cerkve. Ne rečemo, da niso v tem društvu tudi dobri duhovniki. Saj so bili po sili razmer prisiljeni, da v društvo vstopijo.

Značilno pa je, s kakšnimi informacijami so ti duhovniki prišli na volilno turnejo na Koroško, ker drugače njihovih prireditev ne moremo imenovati. Rekli so jim, da bodo njihovi koncerti v okviru prosvetnih društev, katera da vodijo na Koroškem du-

hovniki. Kolikor pa je nam vsem na Koroškem znano, v odborih koroške Prosvetne zveze in prosvetnih društev ni niti enega duhovnika in tudi predsednik Prosvetne zveze ni duhovnik. Brez laži pri njih res ni mogoča nobena stvar, tudi ne prireditel katoliških duhovnikov, ki so jih izrabili na način, kakor je gotovo v zgodovini katoliške Cerkve edinstven. Niti nacizem, ki je duhovnike preganjal, se do take res edinstvene komedije ni povzpel. Niti nacizem ni organiziral turneje duhovnikov proti res izrazito krščanski stranki. To je ostalo prihranjeno današnjim voditeljem Demokratične fronte na Koroškem, da so organizirali in zlorabili duhovnike v Sloveniji proti krščanskemu pokretu Krščanske demokratiške stranke med Slovenci na Koroškem. Velika večina duhovnikov, ki so prišli na Koroško na te „edinstvene“ koncerte, je bila o vsem napačno, to je lažljivo poučena. Tako so jim n. pr. našo Krščansko demokratiško stranko naslikali kot nemško stranko, četudi je v resnici edina slovenska stranka na Koroškem, ki nima z nobeno nemško stranko ničesar opraviti.

In še nekaj so obljubili tem duhovnikom, če gredo pet na Koroško. Rekli so jim, da bodo smeli nato doma poučevati verouk. To je že višek zlobe, staviti tak pogoj. Je pa to obenem priznanje, da sedaj poučevanja verouka in sodelovanja duhovnika pri vzgoji mladine tam ni.

Iz vsega tega je tudi popolnoma razumljiv ukrep celovškega ordinariata, da ne dovoli cirilmetodijskim duhovnikom v krški škofiji maševanja, pridiganja in spovedovanja in da odsvetuje vsem vernikom obisk teh res „edinstvenih“ prireditev v predvolilnem času leta 1953 na Koroškem.

Ta ukrep celovškega škofijskega ordinariata je še toliko bolj opravičljiv in razumljiv, ker so prireditelji koncertov cirilmetodijskih duhovnikov iz one slovenske komunistične struje na Koroškem, ki so po določilih cerkvenega prava izobčeni iz katoliške Cerkve.

Edino pravi odgovor tudi na največje izzivanje in blatenje naših krščanskih načel pa je:

Dne 22. februarja volimo vsi

KRŠČANSKO DEMOKRATSKO STRANKO.

Dopis s podeželja

(Iz okolice Pliberka)

Je pa res žalostno in skoraj nerazumljivo, da je Demokratična fronta tako globoko padla in poziva nas Slovence, naj volimo socialistično stranko. Zdaj se je pokazalo, kakšen zli duh vlada v DF! Istočasno pa očitajo našemu kandidatu, da je bil v kavarni skupaj s človekom, ki je druge stranke. To je velik greh, ni pa greh, da DF poziva vse Slovence, naj se prodajo socialistični nemški stranki in to za nič. Kdor nima vere, pač tudi nima vesti. Zato pa jih od Krščanske demokratiške stranke odvraca najbrž tudi samo ime „krščanska“. To jim pač ne gre ne k srcu in v glavo, zato pa imajo tudi večino Slovencev proti sebi, ker Slovenci smo po veliki večini krščani in smo na to tudi ponosni in si upamo to tudi javno povedati.

Zakaj pa imamo pravzaprav že sedaj volitve? Ker so pač socialisti zahtevali povzemanje davkov, da bi mogli nato dobiti veljanske vsote denarja za razna podjetja in zavode. Ako hočejo še povišati davke, kam pa bomo prišli, ko že danes ne zmagujemo več davkov. Saj se že komaj spoznamo na plačilnih nalogih, ko je davkov vedno več. Zato pa tudi od nas Slovencev socialisti ne dobijo nobenega glasu. Trezni volivci ne morejo voliti stranke, ki v štirih letih vladanja ni pokazala nič uspehov, razen da so nam davke povečevali. Kar se pa narodnosti tiče, pa tudi socialisti niso prav nič boljši kakor druge stranke. Vsi poizkušajo, kako bi nam vzeli še teh nekaj ur šolskega pouka. Saj skoraj ni mogoči najti izraza za te duševne reveže in kako se zaganjajo v slovenski pouk in vsi skupno nato hočejo še otroke izrabljati za štrajk. Danes v Velikovecu, jutri pa povsod drugod. V resnici pa je sramotno za vsakega Nemca na našem ozemlju, ki ne zna slovensko, medtem ko pri nas že vsak otrok zna oba deželna jezika. Res je pravilno povedal oni Švicar, ki je rekel, da spadajo taki ljudje pač v norišnico. Kakšne lepe vzglede nam daje Švica, ki je mala država, pa so v njej vse štiri narodnosti zadovoljne, in vsak se tam more

v vseh uradih zmeniti v svojem jeziku. Pri nas na Koroškem pa je taka borba za slovenščino. Če bi bili Nemci res kulturni narod, za kar se pač imajo, bi se morali drugače obnašati, ali pa niso tako kulturni kakor pripovedujejo. Prav malo je spadalo v nemško „kulturo“ tudi izseljevanje Slovencev in vse, kar je sledilo. Saj so nam še dobro v spominu vse grozote, ki so se godile na Komelnu. V spominu so nam tudi še dogodki, ko so pristali v naši blizini padalci z nekega leta s padalnimi pasovi in kaj se je z njimi zgodilo?

Da ostanem še pri opisovanju takozvane Demokratične fronte. Kaj pa so ti ljudje? Preje so nas slepili in fopali, da bo takoj v e drugače, ker se bodo pač meje spremenile. To je bilo takrat, ko so sami že imeli pakt z Rusi in so vedeli, da stare meje ostanejo. In g. dr. Tischler, ta pa ni hotel ljudem slepiti z napačnimi obljubami. Zato pa

SIVALNE STROJE

prvovrstnih znamk Kaiser-Gritzer in Messerschmitt Zick-Zack (Endel), Mundlos, Köhler, Veritas Rast-Gasser, Neuman za krojače, šivilje, gospodinjice, dekleta in neveste ter gospodinjske šole naročite najceneje tudi pod ugodnimi plačilnimi pogoji v zalogi strojev in koles

Johan Lomšek

ZAGORJE — ST. LIPS
P. Eberndorf — Koroško

mu tudi danes zaupamo, tega bomo volili, ker je mož na svojem mestu.

Pa kako se hvali ta Demokratična fronta. Kako pripovedujejo, kako so za enotnost in vsi krivdo valijo na KDS. Zadnje volitve pa so pokazale, da je imela KDS blizu 5000 glasov, DF pa nekaj čez 2000. Po njihovo bi se seveda morala večina pokoriti manjšini, kakor so se pač tam naučili, od koder povelja dobivajo. Če bi bili pa samo malo demokrati, bi se pridružili KDS. Zdaj pa obrekujejo KDS in volivce odvrčajo od enotnosti. V resnici pa so vsi volivci

enotni, le v Celovcu je nekaj ljudi tam neke blizu plinarne, ki nočejo enotnosti. Jim ne gre v račun, ker jim prava enotnost računa kazi ali pa jih je plin zastrupil, ko so blizu plinarne. To je tako kakor lani, ko je Kmečka gospodarska zveza sklicala občni zbor in je tudi neki gospod iz bližine plinarne, se mi zdi da so ga klicali za nekakega Singerja, tu okrog hodil. Sem se zmotil, gospod je bil boljše vrste, ker ni hodil, se je vozil z avtom, je imel pač denar za to in mu zato tega ne moremo zameriti. Torej ta gospod, ki se je nekako tako imenoval, se je vozil okrog in je ljudi direktno odvrčal od tega, da bi šli na občni zbor. Tu se že vidi, kdo je za enotnost in kdo razdira.

Saj nas že tako ni veliko, pa še to malo število sedaj Demokratična fronta cepi in en mali del hoče direktno zapeljati v nemško socialistično stranko. Res skoraj ne morem verjeti, da so se tako daleč spozabili. Povsod in z vsakomur bi šli, samo s krščansko stranko ne, pa če je še tako slovenska,

Izvirno poročilo

Heerlerheide, 1. februarja 1953.

„Letos je koncem januarja padlo v zapadnem delu Nizozemske izredno veliko snega in sledilo je deževje. Že to je povzročilo krajevne poplave. Nekaj dni so divjali na morju silni viharji, ki so se vedno bolj in bolj po jakosti stopnjevali. Ti viharji so gnali proti obrežju ogromne valove, kakršnih tamkajšnje prebivalstvo še ne pomni. Velik del Nizozemske leži nižje kakor pa je morje in pred morjem varujejo to zemljo ogromni nasipi, ki so jih delali stoletja in s katerimi je Holandska pridobivala vedno več suhe zemlje, katero so polagoma

Vse nas druži ista domovina in ista zgodovina pa tudi ista nevarnost in enake skrbi. Zato bodimo enotni tudi na volitvah. Vsi za edino slovensko stranko, vsi za Krščansko demokratiško stranko!

spreminjali v plodno zemljo. Velikemu vodnemu pritisku pa so se nasipi vdali in v mnogih krajih so se ti morski braniki podrli v dolžini do enega kilometra. Skozi te večje ali manjše odprtine v nasipih je nato vdrla morska voda. Bilo je to ponoči dne 31. januarja. Voda je drla v notranjost dežele s tako brzino, da se prebivalci niso mogli pravočasno rešiti. Ako pa so hoteli rešiti življenje, so morali pustiti vse in bežati. Tako se je zgodilo, da je skoraj vsa južna pokrajina Nizozemske bila pod vodo. V tej pokrajini so mesta in vasi od Nordwijka ob morju pa do kota, ki se imenuje Hoek van Holland. Nadalje ležijo tu kraji Dordrecht, Mordijk, Breda itd.

Kmetje so s svojo živino bežali pred vodo, kolikor je bila pot še prosta. Drugi spet so se poizkušali rešiti s tem, da so plezali na strehe svojih stanovanj in na drevesa. — Električne centrale, vodne črpalke, plinarne in razna podjetja, ki bi morala v tej nesreči največ pomagati, so odpovedala, ker so bila pod vodo. Vse je bilo uničeno. Vojaske oblasti so poklicale z dopu ta vojske pomorskih, zračnih in kopenskih sil, da pomagajo ljudem pri nesreči. Ni luči, ni plina, ni pitne vode, z eno besedo: vse je uničeno. Že popoldne prvi dan je bilo 17 mrtvih in na milijone škode. Voda je že pritisnila do južne province Brabant ter tudi tam pustošila vse, kar je dosegla. V mnogih krajih so valovi tako izpodkopali zemljo, da so se podirale stanovanjske hiše in gospodarska poslopja. Vsak železniški promet na južni strani je popolnoma onemogočen. Ravno tako tudi avtomobilski promet. V nekaterih krajih je voda izpodjedla tudi ceste in ni več mogoče spoznati, kje so tekle

Število volivcev na Koroškem

Po končanem roku za reklamacije vpisov v volilnih imenikih za volitve dne 22. februarja je število volivcev na Koroškem sledeče:

Celovec-mesto	17.808	23.856	41.666
Beljak-mesto	9.024	11.265	20.289
Celovec-okolica	19.271	22.304	41.575
Beljak-okolica	18.917	21.077	29.994
Šmohor	5.802	6.663	12.465
Špital na Dravi	18.675	21.155	39.830
Št. Vid na Glini	17.092	19.590	36.682
Velikovec	10.836	12.449	23.285
Volšperk	14.143	15.688	29.831
Skupaj	131.568	154.047	285.615

Od zadnjih volitev (leta 1951 pri volitvah predsednika republike) se je povečalo število volivcev na Koroškem za 7332.

Socializem je proizvod nemškega Juda Karla Marksa. Zato je brezna roden in protinaroden pa tudi protikrščanski. Kdor glasuje za socializem, glasuje proti lastnemu narodu.

raje z vsakim hudicem pa če tudi je proti Slovence. Volitve bodo pa nekaj drugega pokazale. Pokazale bodo tudi, če je še kaj razumnih ljudi pri DF, ti bodo namreč sami volili KDS in se ne bodo pustili varati po vseh mogočih in nemogočih dopi unih.

Za nas vse, kar nas je pametnih in neplačanih pa velja geslo:

VSI ZA KRŠČANSKO DEMOKRATSKO STRANKO!

K. F.

ŠKOCIJAN

Farna mladina v Škocijanu priredi v nedeljo, dne 15. februarja, pustno proslavo. Videli boste dve veseloigri. „Oh, ta Polona“ in „Škedelica kave“. Kdor se hoče pošteno nasmejati, naj pride ob 3. popoldan in ob 7. zvečer.

Nizozemska pod vodo

ceste. Znani Mordijkov most „Mordijkbrug“, ki je 1000 metrov dolg, je v nevarnosti, da se podere. Položaj je izredno resen in radijske postaje neprenehoma pozivajo na pomoč za reševanje ljudi in živine, za dovažanje živil, obleke in pitne vode.

Ker je voda začela nenadoma naraščati ponoči, so morali ljudje na pol nagi zbežati, da so si rešili golo življenje. — Ena tretjina Nizozemske je pod vodo in v nekaterih krajih je voda narasla do vrhov dreves in so ljudje dobesedno utonili na drevju. Slika je grozovita. Četudi je Holandska dežela, ki se mora vedno boriti proti vodni sili in vodni nevarnosti ter morskim valovom, vendar na kaj takega dežela ni bila pripravljena. Na deset tisoče ljudi beži proti severu, da si poiščejo strehe, ki jim je bila v tako kratkem času uničena.

Tako pravi poročilo, ki nam ga pošilja naš dopisnik, g. Franc Parfant s Holandske.

Morski valovi pa niso napravili ogromne škode samo na Holandskem, kjer je nesreča najhujša, ampak so zajeli tudi obrežja Anglije in pa severne Belgije. To je najhujša poplava, ki je v zadnjih stoletjih zadela te obmorske dežele. Mesece in leta bo trajalo, da bodo spet na ipe popravili in do leta 1955 ali pa še dalje preje plodna polja ne bodo rodila, ker je rodovitno t uničila morska voda. Preko 2.000 mrtvih je dosegla zahtevala ta največja tovrstna katastrofa, kakor je ni bilo že od srednjega veka naše zgodovine. Od mrtvih jih je 1.372 na Holandskem, 546 na angleških obalah in 14 v Belgiji. Več sto in sto ljudi pa še pogrešajo. Škoda pa gre v milijarde dolarjev. Na Holandskem je 230.000 hektarov zemlje pod vodo (ena četrtna Koroške). Na deset tisoče goveje živine in konj, še več pa ovc, svinj in kokoši je potonilo.

Osem let že vlada o socialisti na Koroškem. Ali so nam v boju za naše narodnostne, kulturne in gospodarske pravice pomagali ali so nas ovirali? - Proti nam so bili, san o obljube so nam dajali, tudi sedaj niso boljši, ne glasujemo za nje!

ZA RAZVEDRILO

Točnost

Služkinja v neki gostilni potrka na vrata neke sobe, kjer je spal gost.

„Kaj je?“ vpraša za pan glas.

„Prosim lepo,“ reče služkinja, „hotela sem le vprašati, kdaj je naročil gospod, da ga zbudim, ali ob šestih ali ob sedmih.“

„Za vraga!“ zakriči gost iz sobe, „saj sem vendar naročil, da me zbudite ob petih. In koliko je sedaj ura?“

In reče služkinja: „Osem.“

Kako bi gledali?

„Kakšne oči bi le napravili, ako bi se tako videli, kakor nas vidijo drugi.“

„In kakšne oči bi šele napravili drugi, ako bi nas tako videli, kakor se sami vidimo in kakor v resnici smo.“

DETEKTIVSKA ZGODBA

Ko je neki meščan v neki sosednji komunistični deželi srečaval zasliševalca tajne policije, ga je vedno pozdravljaj z besedami: „Dober večer, tovariš zasliševalec“. Nekaj časa pozneje ga je vprašal zasliševalec: „Zakaj mi vedno rečeš „dober večer“, pa naj bo kateri koli čas dneva?“

Zato, tovariš zasliševalec,“ je mož odgovoril ponižno, „ker se mi vedno zatemni pred očmi, kadar te zagledam.“

Koroški mladini!

Najlepše in najsvetejše, kar imamo, je naša vera in naša govorica, naš slovenski jezik. Ali ljubite svoje matere in očete? Ako jih ljubite, morate ljubiti tudi to, kar ste od njih najprej slišali, kar so vas najprej učili: to je bila slovenska govorica in prvi nauki o ljubljenem Očetu nebeškem. Kdor zataji to dvoje, zataji svojo mater, svojega očeta. Mislim, da ju vi ne marate zatajiti. Zato morate to dvoje visoko spoštovati.

Tako čudovito domovino vam je dal Bog. Kadar sem hodil po Koroškem, me je dostikrat prevzela globoka radost: Kako dober nam je vendar nebeški Oče, da nam je dal tako krasno deželo. — Eden najstarejših slovenskih spomenikov je bil pisan na Koroškem, namreč „Celovski rokopis“ iz leta 1400. „Celovski rokopis“ obsega očenaš, zdravomarijo in vero — torej tisto, kar je naše najlepše in najsvetejše: našo vero v našem slovenskem jeziku.

Imel sem v bogoslovju sošolca, tirolskega Nemca, ki se je učil slovenščine. Pa mi je

večkrat rekel: „To je tako mehak in lep jezik, da bom govoril vedno slovenski, kadar se ga naučim.“ Na žalost pa je bil vedno na nemških župnijah, kjer se ni mogel v slovenščini izpopolniti, in je mlad umrl.

Ali ne bomo ljubili tega jezika mi, ki je jezik naših mater in očetov? Kako ljubijo na primer Nemci svoj jezik, tako ljubite vi slovenskega. Nobenega ne zaničujte, vsakega spoštujte. Učite se, ako je mogoče, tudi druge jezike, koristili vam bodo. Velika modrost je v našem starem pregovoru: „Kolikor jezikov kdo zna, za toliko tudi velja.“ To boste skušali prav šele, kadar boste stopili v življenje.

Slišali ste morda tisto pripovedko, kako je našel fant dragocen biser. Misli je, da je navadno steklo in ga je malomarno vrgel stran, potem pa je zvedel, kako dragocenost je zavrgel. Iskal je biser in iskal, pa ga ni več našel. Ves nesrečen je bil.

Ali naj zavrnemo mi tak biser, dva bisera: našo vero in naš jezik? Ne bomo! Bi nam bilo tudi v škodo.

Ksaver Meško

Mlad se vadi, kdor hoče postati mojster. Slika nam kaže, kako se pripravlja naša idealna mladina na svoj bodoči poklic. Tudi poklic organista zahteva precej truda in žrtev.

Mladost

Nikjer pod božjim soncem ni cvetlice take, kot si ti, preljubljena mladost! Pomlad odseva s tvojih lic, napaja te ves vonj z gredic, prilija ti sladkost.

Pošilja te na zemljo raj, tvoj oče je cvetoči maj, ki drag je vsem stvarjem. Čez hribe zarja se smehlja, privija te kot mamica otroka v svoj objem.

Sovražnosti še ne poznaš: vse poje, koder ti igraš in skače krog in krog. Pozdravlja te krilatcev zbor, odpira se ti slednji dvor in zgrinja širni log.

Mladost, cvetlica rajskih trat, vsak sončni žarek ti je brat in sestrice radost.

Pod soncem, ki ne otemni, dočakala boš lepše dni in večno blaženost.

Limbarski

Kako sta Jozi in njegova sestra Tili kuro klata

Jozi (6 let) in njegova sestra Tili (5 let) sta prav rada me o jedla. Dobra mamica in očka sta poskrbela, da malima te „dobrote“ ni manjkalo. Le tedaj ga nista dobila, kadar sta nagajala in pa, če po mavžni nista za seboj lepo pospravila.

Jozi je nekje našel star nožek „fajdel“, s katerim je delal zarez celo po mizi, po stolih, po steni in povsod, kamor je dosegel. Mamica mu je za kazen vzela priljubljeno igračko in shranila v predal. Temu je sledila mavžna brez mesa, ki ga ima Jozi tako rad. Razvajen fant, ki se je v kuhinji nekaj časa kujal in videl, kam je mamica dala nožek, si je v svoji kuštravi glavi zopet nekaj izmislil. Hitro je smuknil na vrt, kjer se je v senci velike črešnje igrala njegova sestra Tili. Očka pa je na drugi strani vrta škropil sadno drevje.

Jozi prijazno in nekam boječe stopi k sestrici in vpraša, če bi rada meso jedla. Tili ga je pogledala z velikimi, kot nebo plavimi očmi, velika punčka Donda ji je padla iz rok in Tili je rekla: „Tili rada me o jedva.“ Jozi sede k sestrici v mehko travo in pripoveduje: „Veš, Tili, mamica Joziju ne da mesa za mavžno. Očku, ko je šel na delo, pa je dala klobaso in kos kruha v žep. Veš,

Vrg'a se je v morje, potem pa sprejela ponujeno pomoč. Na pomolu sv. Karla v Trstu se je prejšnji teden pozno zvečer vrgla v morje 19-letna Roza Guardavaccaro, in sicer z namenom, da bi si vzela življenje. Toda njen skok sta videla dva mimoidoča in o tem takoj obvestila nekega finančnega stražnika, ki je bil v bližini. Ta je pritekel na mesto, si slekel plašč in sklonjen z roba ponudil drugi konec plašča deklici, ki se je vzdrževala na površini. Roza je ponujeno rešitev sprejela, nakar so jo potegnili iz vode in jo odpeljali v bolnico. Deklica je izjavila, da si je hotela vzeti življenje zaradi družinskih razmer.

300-letnica New Yorka. Prebivalci New Yorka so dne 2. februarja letos praznovali 300 letnico svojega mesta. New York se je v začetku imenoval Novi Amsterdam. Ustanovila ga je skupina nizozemskih naseljencev 2. februarja 1653.

Na Ruskem je 12 leten fantič že na vojaški visoki šoli. V te šole dajo otroke onih vojaških odličnikov, ki se odlikujejo po prelanosti stranki. Osem let starega dajo v to šolo, kjer traja študij 10 let in je tako težak, da jih le malo pride do konca. Prepovedana je celo pisemska zveza s starši.

Tili, zakoljiva kuro, mamica jo bo skuhala, pa še Joziju in Tiliki dala.“ — Tili, ki nikoli ni mogla gledati, kadar je mamica kuro klata, bi skoraj od strahu zakričala. Jozi, ki je za to vedel in videl, kako je sestra nakremžila obraz, je vztrajal pri svojem. „Tili, jaz vem, kje na gnezdu kura sedi. Tam jo bom vzel in spodaj, pri gnojišču tebi dal. Ti jo boš samo držala. Jozi pa ve, kam je mamica „fajdel“ skrila, ko mu ga je vzela. Ko ga bo dobil od mame nazaj, bo on kuro klal.“ In že se je dvignil ter stekel k mamici v kuhinjo.

Tili se je kar obraz zjasnil, ko je bratec odšel. Usta je zaprla in izraz groze je zgnil iz njenih velikih oči. Pobraba je punčko Dondo in jo pritisnila na svoje, močno utripajoče srce.

Kmalu se je Jozi prikazal na pragu in v roki mahal s starim „fajdlom“. Prihitel je k sestrici, jo prijel za roko in že sta hitela proti hlevu. Jozi, ki se mu je vedno mudilo, je sestrico kmalu pu til in sam odhitel naprej v hlev in izpod jasli prinesel kuro, ki se je z nogami in perutnicami branila. Tili, ki je videla frfotanje in slišala kričanje ujetih kure, je že usta odprla, da bi mamico poklicala na pomoč. Pa bila je prepočasna. Jozi je že bil pri njej in ji močno frfotajočo kuro potisnil v roko. Hitro je nato prijel kuro za glavo in z nožčem skušal prerezati kožo na glavi, kakor je mamica videl. Nožič, ki je v Jozijevi službi že veliko prestal, je kokoš samo toliko ranil, da je krvavela in še bolj kričala. Tudi Tili,

PROSVETNI GLASNIK

IZVOLITE PRAVE KANDIDATE

Se en teden nas loči od volitev, ko bo stopilo tudi precej naših fantov in deklet k volilni žari (skrinjici). Precej jih bo, ki bodo doživeli ta dogodek prvič v življenju. Marsikateri bo morda dejal: „To ni zanimivo!“ Ali pa: „Do tedaj imam še čas!“ Toda zavedati se moramo: voliti se pravi soodločevati! Naša skrb mora biti, da se tej pravi nobeden ne odreče. Vsaka neveljavna glasovnica, vsak državljani, kateri ne gre na volitve, pomaga samo radikalnim elementom. Kot katoličani smo dolžni po vesti izvršiti svojo volilno pravico.

Voliti se pravi pa tudi izvoliti! Ne smemo iti slepi na volitve! Vsak si mora biti na jasnem, katera stranka zastopa in podpira načela in zahteve katoličanov na socialnem in kulturnem področju. Ne pustite se od volilnih obljub motiti. Premisli, draga mladina, kdo je v preteklosti branil tvoje slovenske in katoliške interese. Ne volite samo stranko, volite tudi mož! Preglejte natančno kandidatne liste in pomagajte v deželni zbor tistim, ki bodo zastopali in razumeli zadeve in pravične zahteve naše mladine.

Naše prireditve

GLOBASNICA

V nedeljo, dne 1. februarja, je farna mladina v Globasnici ponovila petdejansko igro „Revček Andrejček“. Prireditve je bila jako dobro obiskana. Razveseljivo je, da se ljubitelji prosvete iz sosednjih župnij niso bali dolge poti.

Ob tej priliki popravljamo tudi majhno napako, ki se nam je nehote vrnila v poročilu iz Globasnice, ob priliki prve uprizoritve v štev. „Našega tednika“ z dne 22. januarja. Takrat je nastopil tudi domači mešani pevski zbor pod vod tvom g. Janeza Petjak-a in je za uvod zapel nekaj lepih pesmi in se je za olepšanje kulturne prireditve precej trudil, kar je občinstvo z navdušenjem odobraval. Gotovo moramo to pozdraviti, kajti idealizem in požrtvovalnost, ki živita v zboru, gotovo nista majhna.

VABILO

Na pustno nedeljo, dne 15. februarja 1953, ob pol 3. uri popoldne vabijo tečajnice kuharskega tečaja v Dobrli vasi v Narodni dom na

KULTURNO PRIREDITEV

S p o r e d :

1. Pevski nastop moškega zbora iz Goselni vasi.
2. Pevski nastop ženskega zbora (tečajnice).
3. Veseli in šaljivi prizori.
4. Deklamacije.
5. Slavnostni govor.

R a z s t a v a kuharskega tečaja je odprta v nedeljo od 8. do 18. ure.

K obilni udeležbi prisrčno vabijo tečajnice.

VERA IN DOM

Že težko pričakovana prva številka „Vera in dom“, 5. letnik, je pred kratkim izšla. Mesečnik leži pred nami v novi obliki. Da list lažje zavzame širšo plat, je postal družinski list. Slike so posvečene večinoma

ko je zagledala kri, je na vso moč klicala mamico in vendar kuro trdno držala v rokah. Mati, ki je v kuhinjo slišala krik otroka in kure, je hitela iz hiše in na veliko začudenje videla otroka, ki sta na tleh čepela in bila od kokošje krvi vsa oškropljena. Hitro je vzela Tiliki kuro iz rok in jo z močnim rezom rešila mučeništva. Malo Tiliko in še bolj Jozija, ki si je načrt izmislil, pa je pošteno našapala, da mu je željo po mesu in klanju kokoši za vedno izbila iz glave.

Ziljanka

Alojzij Hutter:

MOJE ŠOLANJE IN ŽIVLJENJE

(Nadaljevanje)

Kupčija se mi je pristudila, tako da sem rekel: „Trgovca ne maram biti“. Matere sem se bal, pa usmilili so se me. Najbrž sem že slutil, da gospodinjam čisto za drobiž trda prede. Kolikokrat že otroci mater nadlegujejo za krajcarje.

V tistem času je krajcar imel res pomen. Ministrant je od vsake sv. maše zaslužil 2 kr. in si je zato lahko kupil zemljo ali marsikaj drugega. Študenti so za 2 kr. kupovali klobase. V mestu so ubožni sproti kupovali kavo in celo drva za par kr. Čudil sem se dobri, mehki materi, ko mi niso očitali z

Upamo, da bo tudi naša mlajša generacija, ki se ravno tako pridno vadi in pripravlja, stopala po istih stopinjah in bo znala ceniti slovensko pesem in kulturo. Toliko v popravek, pevce pa prosimo, da nam to tehnično napako oprostijo. S

VABILO

Na pustni torek, dne 17. februarja, ob pol 3. uri popoldne, vabijo tečajnice kuharskega tečaja v St. Vidu v Podjuni k Voglu v sv. Primožu na

KULTURNO PRIREDITEV

S p o r e d :

1. Pevski nastop moškega zbora iz St. Vida v Podjuni,
2. Pevski nastop ženskega zbora (tečajnice),
3. Veseli in šaljivi prizori,
4. Deklamacije,
5. Slavnostni govor.

R a z s t a v a kuharskega tečaja je odprta v torek od 8. do 18. ure.

K obilni udeležbi prisrčno vabijo tečajnice.

VABILO NA PUSTNE PRIREDITVE Globasnica

Na pustno nedeljo, dne 15. februarja ob pol 3. uri popoldne uprizori farna mladina v Globasnici pri Šoštarju veseloigro „TETA NA KONJU“.

Nastopil bo tudi domači pevski zbor in z veselimi pe mimi doprinesel do pravega pustnega razpoloženja.

Šmarjeta v Rožu

Farna mladina priredi v nedeljo, dne 15. februarja, ob 3. uri popoldne v farnem domu pustno prireditev.

Šmihel v Podjuni

Farna mladina v Šmihelu pri Pliberku priredi v nedeljo, dne 15. februarja 1953, v Serčerjevi dvorani pustno igro „PRI BE-LEM KONJČKU.“ Začetek ob pol 3. uri popoldne. Prijatelji poštene zabave vabljeni od blizu in daleč. Iz srca se boste nasmejali, štirji parčki hočejo dobiti svojo srečo. Vsi prisrčno vabljeni!

zimske naravi. Članki niso namenjeni samo naši mladini, ampak tudi možje bodo iz njim posvečenih člankov črpali moč za življenjski boj. Prav posebno se s svojimi prispevki odlikujejo mladi pesniki, katerih list gotovo nima malo.

nobeno besedo. Najbrž sem se še le jaz njim smilil. Mati je pač mati, otrok pa je neumen.

Zvonenje, otroško veselje

V Globasnici je zvonilo k Marijinemu pozdravljenju ob 11. uri dopoldne, da so gospodinje vedele iti s polja domov južno kuhat. Ko sem bil še majhen, sem imel tudi jaz veselje do zvonenja. In tako se je nekoč pripetilo, da sem bil še na njivi, ko je ura bila ednajst. Malo sem posluhlil in se koj na moč pognal v dir proti cerkvi. Letel sem skozi cerkev naravnost k zvonu, da bi prehitel cerkovnika, ki je prihajal od nasprotni strani. Posrečilo se mi je in s kakšnim veseljem sem zgrabil srednjo vrv. Bolj sem vlačil za vrv, pa lepše je pelo zgoraj nad menoj, ljudje so poslušali in molili. Kako imenitno, sem si mislil, ko bodo ljudje zvedeli, da sem jaz zvonil.

Cerkovnik, domač kmet, me je dobil pri zvonenju na ni bil nič hud. Najbrž je začutil moje veselje. Bil sem mu hvaležen, kajti otrokom moramo tudi veselje privoščiti, si je najbrž mislil. Jaz pač nisem pomislil, da posegam v tuje pravice. Ako bi mi bil cerkovnik rekel: „Odslej pa le ti zvoni namesto mene“ — ne vem, ali bi bil tega tako vesel? Seveda sem pozneje še večkrat pomagal pri zvonenju.

Kmet in volitve

V teh dneh in tednih pred volitvami poslancev v avstrijski državni zbor in v koroški deželni zbor se gotovo marsikateri kmet vpraša: „Ali ima sploh smisel in ali ima sploh kakšen pomen, da se udeležujem politike, da grem volit. Saj končno tudi vse volitve ne bodo pomagale, da bi bil moj gospodarski položaj boljši. Zato bom o tal lepo doma in ne bom premišljeval, kateri od 11 strank, ki so postavile na Koroškem svoje kandidatne liste, bi zaupal svoj glas.“

Kdor pa tako misli, ta misli napačno in ta je tudi sokriv, da pri nas ni mogoče doseči boljših gospodarskih razmer. Vsek volivec, ki ostane doma, se namreč odpove s tem svojemu soodločanju in tako se zgodi, da o njem in o njegovem gospodarstvu odločajo drugi. Ti pa odločajo večkrat proti njegovim koristim in v njegovo škodo. Zato je vsak kmečki volivec že zaradi svoje lastne koristi dolžan, da neusti propa ti svojega glasu in da ne ostane na dan volitev doma. Saj s tem varujemo svoje pravice, ki jih imamo v demokratični državi, v kateri živimo. V demokratični ureditvi države pa je tako, da soodloča pri urejanju države in dežele samo tisti, ki je pri vodstvu dežele na ta ali drug način zastopan.

strankinih pristašev zagotovijo dobra mesta,” bi tudi mi lil nepravilno. Ako kmet voli neko določeno stranko, je nato predstavnik te stranke tudi dolžan, da kmeta zastopa povsod tam, kjer se gre za kmetove koristi. Pri oblasteh in v deželni zboru, povsod tam, kjer se delajo predpisi in zakoni, je nato volivec za topan po svojem predstavniku.

Kdor sam nad seboj obupa, temu ni več pomagati. Kdor pa ne gre volit in kdor gre volit pa voli napačno stranko, ta je podoben takemu obupancu, kateremu ni mogoče več pomagati. Med take ljudi pa se gotovo nikdo ne želi prišteti.

Ko smo se torej odločili, da gremo prav gotovo volit, se je treba še odločiti za stranko, kateri bomo oddali svoj glas. Tu se bomo odločili najlažje tako, da bomo pomislili, kako je zastopala kaka stranka v zadnjih letih naše koristi.

Gotovo je, da naših kmečkih koristi ne more zastopati komunistična stranka. Ta je že po svojem bistvu proti vsaki zasebni lastnini in zato ne more voliti te stranke oni, ki hoče še ostati gospodar svoje zemlje, svoje kmetije.

Druge stranka, ki bi prišla v poštev, je socialistična stranka. Ta pa je po svojem programu zelo blizu marksističnemu programu komunistič. stranke in je zato velika nevarnost, da bi začela uveljavljati tudi taka načela v gospodarstvu, ako bi imela zadostno veliko moč. Kdor torej voli to stranko, ta se sam izpostavlja veliki nevarnosti.

Tudi avstrijska ljudska stranka (OeVP), ki je imela vse možnosti in ki je za kmete v severnem delu dežele veliko napravila, za kmete v naših krajih napravi zelo malo. V naših krajih hoče dobiti ta stranka samo glasove za poslance, ki bodo nato poizkušali spraviti ves javni denar v severne kraje dežele. To stranko bi mogli v državni zbor voliti le, če bi svoje obljube izpolnila. Dokler pa te obljube ni spremenila v dejanje, tudi te stranke ne bomo volili.

Edina stranka, ki je res naša domača stranka in ki pozna najboljše naše domače gospodarske razmere, naše težave in skrbi, je Krščanska demokratska stranka. Kdor hoče torej sebi dobro, ta bo s svojim glasom dne 22. februarja pomagal, da bo ta stranka dobila čim več glasov. Čim večje število glasov bomo zbrali ta dan za Krščansko demokratsko stranko, tem več besede bodo imeli njeni zastopniki pri raznih važnih odločitvah.

Kakor je velikega pomena za vsakega samostojnega gospodarja in za vsako gospodinjico, da odloča pravilno, tako je to zlasti še važno za kmečka dekleta in za kmečke fante, da volijo pravilno. S tem pomagajo praviljati sebi lepšo gospodarsko bodočnost. Zato naj ne bi bilo v naših krajih nikogar, ki bi se premišljeval ali gre volit in katero stranko bo volil. Vsi bomo šli volit in vsi bomo volili Krščansko demokratsko stranko.

gov, kakršnega bo kdo pač potreboval. Ker je pa trdo za denar vsled suše, se ta ostali znesek da kmetu v obliki posojila po 2 odst. in na 5 letno odplačevanje. Dalje dobijo kmetje prvo leto pocenjeno koruzno seme in umetni gnoj.

Kjer so težave z rezanjem koruze, se da podpora za potreben stroj (Silohäcksler) v skupni uporabi 5 kmetov.

Prvi teden po volitvah se bodo pričeli sestanki interesentov v posameznih občinah oziroma vaseh. Tam bodo dobili pojasnila o pravilnem krmljenju s silažo. K tem sestankom so tudi vsi drugi kmetovalci vabljeni, ki siloze že imajo.

Dalje je poročal referent Kmetijske zbornice, da nam bo po lala zbornica pocenjene grahorce, ker smo vsled suše že ob seme prišli.

Vsi navzoči so se živo zanimali za izvajanje, živahno posegali v diskusijo, tako da je seja trajala skoro 4 ure. Prisoten je bil tudi kmet Kajzer, ki je prvi začel pri nas s

silazo in katerega dohodki iz hleva so danes med prvimi v občini Blato.

Odbornik Kmečke gospodarske zveze se je ing. Heinzlu zahvalil za njegovo in njegovih tovarišev brigo za naš težko prizadeti kraj. Ze 25 let imamo v njem svojega pobornika. Referent ing. Heinzl pa je odvrnil, da to ni hvale vredno, saj je to njegova dolžnost in on dobi za to vsakega l. v mesecu svoj denar. Take besede je žal malokdaj slišati.

Torej na noge sedaj vsi, mali in večji kmetje, ki še nimate silosov. Volili ste nas — pobrigali smo se, da si boste lahko za malenkost napravili silose in tako potem pri pravilnem krmljenju odpravili večno stiskanje s krmo v vaših hlevih. Pridite na sestanke interesentov in poslužite se te enkratne prilike. Ne pu tite vam namenjenega denarja zavasti. Ta denar bi potem — pri nas neizrabljen — morali porabiti v severnem delu Koroške.

Vaš Kumer Mirko, pd. Črčej.

Našim gospodinjam

Milka Hartman:

Drage Slovenke!

Kar vam sedaj v nekaj besedah povem, to so postavbe, postavljene za naše zene, katerih zavreči ali ovreči nihče ne more. Teh postav so se oprijele in se jih držale naše prednice — pramamice in nase matere. Držale so se jih velike zene preteklo ti, ki so držale tri stebre naroda in omenja jih sveto pismo; to so svetopisemske zene. Tudi me se bomo držale teh postav slej ko prej, da ne pade noben vogalov naše hiše, ne našega naroda. Držati tri vogle hiše, fare in naroda, to je poslanstvo naše slovenske koroske žene.

Valovi življenja butajo v naš borni čolnček in naša naloga je, da v-e izročene nam drage pripeljemo na zelen otok blagostanja in mirnega sožitja. Na podlagi reda gradimo mir, na podlagi snage, skrbnosti in čuječnosti ohranjamo zdravje. Iz gredic dobrih lastnosti umne gospodnje zrastejo čudodelna zelišča: mir, zadovoljnost, sreča.

Prva in najlepša lastnost gospodinje je vernost. Poslanstvo verne žene je, da uredi svoj dom po zgledu božje družine. Ona in njeni so usidrani v vzglednem verskem življenju. Svoj dom, moža, otroke in druge člane družine čuva pred strupenim vplivom brezverstva in v hiši ne trpi verske mlačnosti. Iz svoje hiše odstrani kvarne znake divjastva, nepokorščine in svojih otrok ne pušči v družbo lahkomišelnih in pokvarjenih tovarišij. Poslanstvo verne Slovenke je, da zapre svoje duri pred slabim čtivom, ki razkaja mirno in srečno družinsko življenje.

Zato, drage Slovenke, zavrnite vse knjige in časopise, ki ni naše — oddajte ga returni pošti ali ognju, da ves pisani trup uniči. Veliko odgovornost nosite za vsako črko in besedo, ki jo lahkomišelnost bere kdorkoli vaših v hiši iz brezbožnih ali naši misli in našim načelom nasprotnih knjig in časopisov, časopisov, ki blatijo naše vzore in vzornike. Laž zavijajo v lepe rodoljubne

besede, ki pa prinašajo prokletstvo v naš dom, ker so to volkovi v ovčjem oblačilu.

Verna Slovenka posvečuje svoj dom z molitvijo in iskrenim bogoslužjem, zaljša ga s pesmijo in cvetjem, napolni uje ga s soncem potrpežljivosti, dobre volje in velike ljubezni, bogati ga z zvestobo in delom.

Fara je naš drugi dom. Vsaka izmed nas pozna svoje dolžnosti do fare in farne družine, saj so približno iste, ki jih imamo do domače hiše. Zato moramo gojiti vaško skupnost v medsebojni pomoči, med bližnjim in daljnim sosedom in sosedo, pa naj sibo potreba duhovnega ali gmotnega smisla. Dvigajmo z znanjem in dobroti moralno moč slovenskega ljudstva, farne mladine in ohranjajmo prijateljstvo dozorevajočega ljudstva.

Velike dolžnosti imamo do naše lepe domovine. Ljubi svojo domovino, to je božji ukaz. Močna in iskrena narodna zavest in darovanje sebe domovini, veliki družini Slovencev, to je izpolnitev prošnje velikih mož, ki so jih rodile naše pramamice: Svoj položaj dar domu na oltar.

Domovina zahteva od nas politično zrelost. Slovenka se mora postaviti tudi ob času volitev ob stran zrelih mož ali celo njim in drugim bratom in sestram kazati pot na volišče z glasovnico naše Krščanske demokratske stranke. Znati mora zavrniti napade in hujskanje. Povedati mora zaslepljenim bratom in sestram, da ni edinosti brez Kristusa. Povedati mora, da oni, ki razdira naše vrste, zločinsko greši in je izdajalec domovine. Povedati mora vsem mlačnim Slovincem in vsem onim, ki na dan volitev mislijo ostati doma ali mi lijo oddati glasovnice drugim strankam, da bodo v naši zgodovini zaznamovani z — ničlo.

Naše geslo pa je: Mati, domovina, Bog!

500 SILOSOV

za po suši prizadete kraje v Podjuni

Dne 3. februarja je bilo v Pliberku zborovanje pred ednikov krajevnih kmečkih odborov pliberškega sodnega okraja. Referiral je višji kmet. svet. ing. Heinzl, vodja poljedelskega oddelka pri dež. kmet. zbornici. Šlo se je za odpomoč po suši prizadetim.

Ko smo lani v poletju pravočasno začeli opozarjati na kata trofo, ki je ljudje še ne pomnijo, se je Kmetijska zbornica res zavzela za nas. Vsi člani predsedstva Kmetijske zbornice so se pripeljali v Podjuno in si na licu mesta ogledali strašno požganijo. Po posvetovanju s krajevnimi odborniki se je šlo takoj na delo. Na Dunaju in v Celovcu so bili izposlovani krediti za nabavo potrebne krme na upanje. Vsota 3 milj. šilingov kredita za krmo, delno brezobrestno delno po 3 odst., je bila zagotovljena. Uvedena je bila akcija za odkup medle živine še takrat, ko je cena še vsaj delno odgovarjala. Žal se je kmetje niso hoteli poslužiti in so raje z odprodajo čakali dotlej, da je cena padla za 25 odst.

Ko so pristojni naši stanovski zastopniki prosili za naše kraje še za več pomoči, se jim je tam reklo, da se bo dobila, a samo za take stvari, ki bodo stalno omiljevale pomankanje krme v teh sušnih krajih Podjune. To je pospeševanje gradnje silosov, v katerih bi kmetje kisali silo-krmo za zimo.

Silo-krma še tudi v suši raste in da

ogromne množine krme. Res, da je ta krma enostranska, revna na beljakovinah. Če pa ji noremo primešati detelje, lucerne ali če dajemo nekaj oljnih potic, se beljakovine dopolnijo in živina dobro uspeva. Ze več kmetov je potrdilo, da se pri pravi koruzni silaži da celo stare vole pitati. Pri molznih kravah je treba pač paziti na nadomestek beljakovin. Za jalovo živino pa je silaža sijajna krma. Ki nadomesti lahko 1/4 do 1/3 in tudi do 1/2 suhe krme.

Kot strniščno setev naj bi sejali kmetje grašličko (Landsberggermenge.), ki bi jo koncem maja spravili v tedaj že prazni silos. Ko bi pritislila suša, bi lahko v poletju silos odprli in krmlili silažo, da bi bil v jeseni spet prostor za koruzo. S tem bi nam ob suši ne bilo treba načenjati že itak pičlih zalog zimske krme. Tako bo korist silosa dvojna.

Ministrstvo za kmetijstvo je dalo na razpolago toliko denarja, da bo mogoče pri-spevati k zgraditvi 500 silosov. Pogoji bodo naslednji: Kmet skoplje jamo za silos sam. Tudi preskrbi betonski pesek, da bomo močnike pri delu in hrano monterju. Vse ostalo pa dobavi firma „Landbau“. Silos je v enem dnevu gotov in stane še po 60.— šilingov za kubični meter vsebine.

Ker se gradijo predvsem mali, ozki silosi z 12 do 18 do 24 kubič. metrov prostornine, bodo stali silosi 740 do 1080 do 1480 šilin-

O človeških organih

Krvni obtok

Da more kri dovajati celicam in tkivom hrano, kisik, pobudnine in odstranjevati presnovke, mora neprestano krožiti po telesu. To se vrši po posebnih organih, h katerim štejemo srce in žile. Vrši se zelo naglo; v pol ure pride krvnička iz srca preko pljuč do najskrajnejše točke v telesu in nazaj v srce.

Srce

Srce je osrednji organ živega bitja. Je kot pest velika, progasta, šupla mišica hruškaste oblike. Obdaja ga vrečast ovoj, osrčnik ter leži poševno v prsni šuplini. Njegova konica je obrnjena na levo. Srce poganja kri samogibno. Živčno središče, ki ureja delovanje srca, je v podaljšanem mozgu. Delovanje srca pa poteka tudi pod vplivom skupine celic v de nem pridvoru (sinusov vozal). Pa tudi obhodni (nervus vagus) in simpatični živec (nervus sympathicus) vplivata na delovanje srca. Prvi delovanje pospešuje, drugi ga zadržuje. Tako ohranjata delo srca v ravnotežju.

Mišičast pretin deli srčno šupljino v dve polovici, ki sta pri zdravem človeku popolnoma ločeni; prečna stena pa deli vsako po-

lovico še v dva dela. Tako ima srce štiri predele ali prekate. Zgornjima manjšima pravimo pridvora, spodnjima večjima pa prekata. Vsak prekat je s pridvorom iste strani zvezan po posebnem predoru, ki ga zastirajo višee mretnice, to so srčne zaklopke. Te branijo krvi, da bi se vračala iz prekata v pridvor.

Ker je srce progasta mišica, se steza in razteza naglo in odločno; hkrati se stezata oba pridvora, medtem pa sta prekata raztegnjena in obratno. Srce deluje kot sesal-ka in tlačilka obenem. Razteg imenujemo tudi diastolo, steg ali stezanje pa sistolo.

V utripanju srca ločimo tri obdobja: 1. Ko se pridvora stegneta in sta prekata raztegnjena ter se polnita s krvjo.

2. Ko se stegneta (skrčita) prekata in gre kri v žile odvodnice; pridvora sta raztegnjena.

3. Srce nekaj hipov počiva. Pri stezanju se srce zgane in udari ob prsi, kar čutimo na spodnji, sprednji konici srca kot srčni utrip. Pritisk krvi, ki jo poganja srce v žile odvodnice, se širi po njih. Čutimo ga tam, kjer gredo žile preko kosti in jih ne krije mišično, oziroma tolstno tkivo, kot žilni utrip (puls). Važno je število, umerenost (enakomernost) utripanja ter moč oziroma sila sli trdota utripanja. Zadnja nam pokaže tlak krvi in zavisi od srca in širine odvodnic, zlasti lasnic.

ST. VID V PODJUNI

Letos poteka štirideset let, ko je — bilo je leta 1913 — nastopil č. g. Peter Serajnik službo v naši župniji, katero pa je opravljal samo 6 let. Nenadoma je zbolel in v najlepših letih, v starosti 44 let, je umrl v Ljubljani.

V istem letu, ko je prevzel pri nas dušnopastirsko službo, se je pri nas ustanovilo izobraževalno društvo „Danica“, ki tudi letos obhaja svojo 40-letnico.

Poslanec Grafenauer piše v svojih spominih, kako se je godilo našemu rajnemu župniku svojčas v Blačah na Zilji. Ker so takratne razmere znane le starejšemu rodu, je umestno seznaniti s tem tudi naše mlajše čitatelje. Neki učitelj je ovadil župnika Serajnika radi razžaljenja cesarskega veličastva in radi veleizdaje. To pa samo iz osebnega sovraštva.

O tem piše naš Grafenauer v svojih spominih sledeče: Živo in rad se spominjam naslednje intervencije, bolje povedano — uradno zaželenega pojasnila zadeve, katero hočem v naslednjem opisati. Sprejel sem v državni zbor vizitko, s katero sem bil naprošen, da naj pridem v kratkem v justično ministrstvo in se javim pri referentu, kateri mi je v zadevi Petra Serajnika poslal vizitko. Skoda, da mi ime tega referenta ni več v spominu. Takoj drugo jutro sem se podal v ministrstvo, da izvršim svojo nalogo. Spotoma sva se srečala z rojakom N. Po pozdravu kot dobra znanca, me vpraša: „Kam tako zgodaj?“ — „Grem Se-

rajnika reševat,“ sem mu odgovoril — „V justično ministrstvo greste?“ — Pokazal sem mu vizitko, nakar mi je rekel: „Ubogi Serajnik je res pomoči potreben!“ — „Kam pa vi?“ sem ga vprašal. — „Maševati, mi odgovorili. — „Za koga pa mašujete?“ — „Za dvor.“ „Saj dvor ni v nevarnosti, mašujte raje za našega Serajnika,“ sem mu odvrnil. Oči so govorile in poslovala sva se. —

V justičnem ministrstvu sem našel dotičnega referenta že v pisarni. Sprejel me je prijazno in vprašal: „Vi gotovo poznate župnika Petra Serajnika? Prosim, povejte mi, kakšen pa je ta gospod?“

Opisal sem Serajnika, nakar mi je uradnik odgovoril: „Vaše poročilo potrjuje moje mnenje in neumno je zaradi vsake reči zapirati katoliškega duhovnika. Razmere med duhovniki in učitelji na Koroškem so nam znane. Ali ni bil Serajnik na neki župniji blizu vas?“ — „V Blačah v Ziljski dolini je bil,“ sem mu odgovoril. — „In tam je menda rešil ob lastni življenjski nevarnosti nekega fanta, da ni utonil, je li to res? Je res od takrat bolehen? Občina Blače je izstavila Serajniku zelo lepo spričevalo. Če cesar vse to izve, Serajnik nikdar ne bo kaznovan. Poskrbeti pa morate še nekaj podatkov. Tako je končal uradnik. Ko sva z dr. Brejcem poskrbela te podatke je bil Peter Serajnik pomiloščen.

Glasilo nemških nacionalistov „Freie Stimmen“ v Celovcu pa je takrat prineslo z žolčem pisan članek o slovenskem hujškem farju.

po kanadskih gozdovih. Vidiš, tak bi moral biti tudi ti, pa bi se mi dopadel,“ tako mi jih je napela tista dečla, ki naj bi po moji oceni bila Mojca.

Malo pozneje sem že sedel (tako se mi je sanjalo) za mizo, obloženo prav z vsemi dobrotami tega sveta. Komaj em se krotiti, da nisem prej, predno mi je bilo ponujeno, planil po dobrotah. Brez vsakega kolcanja se je pomikal kos za kosom skozi moj požiralnik, dol proti večnosti. In kako naj bi bilo drugače — same sladkarije, kakor naša lašč za mene.

Po vseh predpisih smo pili nato bratovščino. Veste li, kako se pije bratovščina? Če bi le kdo ne vedel, zato povem. Takole to gre: z rokami se sklepa, z glaški se trka in poljubčki letijo na gobček...

Ko sem se zjutraj ob osmih prebudil, sam sebi nisem mogel verjeti, da je to še moja nekdanja glava. Z izbuljenimi očmi sem gledal po sobi in z rokami sem lovil na levo in desno. Precej časa je preteklo, da sem prišel k popolni zavesti. Odejo pod vratom sem otipal — bila je slinasta — to pa je tudi vse, kar sem imel od tistih norih sanj. Preveč sem poljubljal!

Oh, kolikokrat človek v življenju le sanja.

Sedaj sem že nekaj časa spet tisti stari nepoboljšljivi kranjski Janez. V sanje prav nič ne verujem, prav čisto nič. Tisti stavek iz sanj, ko mi je Mojca omenila, kakšen bi jaz moral biti, da bi bil njej všeč — tisti stavek mi vseeno ne gre iz glave. Še čevlji niso vsi po enem kopitu narejeni — damski klobučki, ti so šele različno „pošvedrani“. Kaj pa dekliča bolj stare kakor to, če vidi drugo punčaro s prav takim klobučkom. Ne vem, kako to, da naj bi bil jaz prav tak kot tisti Poldek. S pasjo vprego se ne mislim vozariti okoli, ne zdaj in ne vekomaj. Na kakšno nizko drevo bi se že skobacal in potem zmagoslavno telebnil doli v blato, pa samo enkrat in še tedaj samo. Če bi se s tem dečlam prikupil. Če bi se pri tistem skoku ponesrečil, kdo drugi kakor tiste tri Korošice bi me imele na vesti, ker bi me zapeljale tako daleč. V srečnem slučaju, da bi si le razčesnil ude, bi pa tudi

imeli zdravniki posla, predno bi pri takem telesu spet pravilno sestavili in zlimali vse ude.

Tako sem obljubo izpolnil s tem, da sem povedal, v glavnem samo svoje sanje. Če kdo ne verjame, da sem te sanje sanjal, ne bom radi tega prav nič hud, ker sem miren človek — pa tudi ne bo radi tega nikogar porinil sv. Peter izpred nebeskih vrat!

Lepo pozdravljam vse na Krčanjah in vse čitatelje mojega „kotička“.

Kranjski Janez

H.MNA VESELJU

O tani blesk smehlaja,
ti vzdrami,
omami
med nami
vse želje, ki iz raja
radosti prihité,
ti balzam na srcé!

Oznanjaj le povsodi
živečo
to srečo
gorečo,
ki v svetle duše hodi,
o srečnosec ti,
ves svet si te želi!

Obup in dvom izgine,
ko svoje
opoje
ti v moje
izlivaš mi praznine,
ki bol, nemir rodé
ter nade mi moré —

Poljubček Serafina,
slaj petja,
žar cvetja,
vir vnetja,
ki reši tu trpina,
ljubezen dá, krepost,
mišljenju vzvišenost!
Valentin Polanšek

Človek mora iskati svoje zadovoljstvo in notranji mir v stvareh, ki mu jih nihče ne more vzeti.

Kotiček kranjskega Janeza

„Kaj vendar toliko premišljuješ? Le kar ugani naša imena, če hočeš dobiti knjigo za darilo. Pa ja nimaš toliko skisanih možganov, da ne bi te uganke resil.“ Tako in podobno, vidite, so me tiste moje tri dečle spodbadale, prav kakor jezdec lenega konja.

„Takole bi jaz rekel,“ in sem jo s prstom pokazal, če tudi pravijo, da ni lepo s prstom na ljudi kazati, „ti pod baretko, ki se tako zapeljivo smehljaš, prav ti si tista navihana Mojca — tebi, ki se ti malce dremlje,

bi pa prisodil, da si Lucija — ti v zlati sredini bodi Rezika. Morda je tudi drugače, prav nasprotno moji sodbi, pa zaradi tega ne bomo ogrožali svetovnega miru.“

Ko sem svoje mnenje o imenih izrekel, so pa dečle bruhnile v smeh, da joj! Ne vem, kaj je za vraga smešnega na tem, če človek vselej vsake skrivnosti ne ugane.

„Kaj čitaš, „Naš tednik“? Poldek je pisal, da za sam preljudi „hec“ pleza na visoka drevesa, prav v vrhove in se vrže doli, — v zimskem času pa se s pasjo vprego fura tam

Za dom

OSTANKI

nikjer cenejši!

... in še cela vrsta inventurnih oblačilnih predmetov po skrajno znižanih cenah. Zdjaj izkoristite priliko, ki se vam nudi, zato takoj k

WARMUTH, BELJAK-VILLACH

Hauptplatz 22

Posteljina, črtkasta, tkana, 80 cm	7.90
Posteljina, črtkasta, tkana, 120 cm	12.90
Alpska posteljina, rožasta, 80 cm	10.60
Alpska posteljina, rožasta, 120 cm	15.60
Damasti, 120 cm	24.—
Svileni damasti, rožasti, 120 cm	29.—
Blago za rjuhe — Mollino, čisti bombaž, 158 cm	16.30
Blago za rjuhe za prenočišča zelo močno, 150 cm	21.50
Tkanina za rjuhe, 140 cm, šlageri	18.20
Tkanina za kapne, 130 cm	17.50
Flanelaste rjuhe, barvaste, 130×190 cm	35.90
Flanelaste rjuhe, barvaste, 130×220 cm	39.—
Blago za zaves, rožasto, 80 cm	12.60
Blago za zaves, rožasto, 120 cm	19.60
Kuhinjske brisače, 100×55 cm	6.50

Prevzeli smo restavraco „ZUR GLOCKE“

Cenjenemu občinstvu si dovoljujem sporočiti, da sem prevzel najbolje poznano

jedilnico in restavraco „ZUR GLOCKE“

Potrulil se bom moje cenjene goste s skrbno postrežbo, dobrimi jedili meščanske kuhinje in izbranimi pijačami zadovoljiti v vsakem oziru. Društvom, klubom, izletniškim skupinam ter vsem drugim prirediteljem so na razpolago primerni prostori.

Seb. S'amnig.

Koalicia in opozicija, Franc in Pepe, vsi oitejo SCHLEPPE

KINO

CELOVEC-KLAGENFURT

Prechtl

Predstave ob 16.00, 18.15 in 20.30
Od 13. do 19. II. „Der Mann in der Wanne“

Stadttheater

Predstave ob 16. in 18. uri, ob ponedeljskih tudi ob 20. uri.
Od 13. do 19. II. „Die Venus verliebt sich“

BELJAK-VILLACH

Bahnhofslichtspiele

Od 13. do 16. II. „Das Zeichen des Verräters“
Od 17. do 19. II. „Verlorenes Spiel“

Ikon-Filmsko gledališče v Pliberku

Od 14. do 15. II. „Der fidele Bauer“ (tudi za mladino)
Od 18. do 19. II. „Hurricane“

MALI OGLASI

Kdor išče delavca, kdor išče službo, ako kaj kupuješ, ako prodajaš — k vsemu ti pripomore Mali oglas v „Našem tedniku“.

Slovenska družina išče služkinjo za trgovino in kmetijo. Biti mora pošteno krščansko dekle. Naslov pri upravi lista.

Oglašuj v našem listu

Slovenske oddaje v radiu

CELOVEC (val 417.2 m)

Poročila in objave pri vsaki popoldanski oddaji.

15. februarja: 7.15 Verski govor. — Pester glasbeni spored. — 15. februarja: 14.30 Tedenski pregled. — Mojsiri besede (N. Tolstoj). — 17. februarja: 14.30 Zdravnik (avtosugestija). — Iz tistih dni, ki bili... (Iz kraljestva pripovedk). — 18. februarja: 14.30 Za zeno in dom. — 19. februarja: 14.30 Za mladino (slike iz narave). 18.30 Solistične skladbe. — 20. februarja: 14.30 Sodobna vprašanja. — 21. februarja: 8.45 Za naše male poslušalce. — Šport. — 22. februarja: 7.15 Verski govor. — Pester glasbeni spored.

TRST II. (306.1 m ali 980 kc sek)

Dnevne oddaje: 7.15—8.30, 11.30—14.45, 17.30—24.00. — Ob nedeljah: 8.00—24.00. — Poročila dnevnica: 7.15, 12.45, 14.00, 19.45, 23.15. — Ob nedeljah 8.15, 12.45, 19.45, 23.15.

15. februarja: 8.45 Kmetijska oddaja. — 11.30 Oddaja za najmlajše — RDECA KAPICA. — 12.15 Od melodije do melodije. — 13.00 Glasba po željah. — 15.00 Naša mladina pred mikrofonom. — 16.00 Malo za šalo — malo zares. — 17.00 Koncert moškega okteta iz Proseka. — 18.00 Novice iz delavskega sveta. — 18.35 Koncert pianista Gabrijela Devetaka. — 16. februarja: 13.00 Pevski duet in harmonika. — 13.30 Kulturni obzornik. — 19.00 Mamica pripoveduje. — 20.00 Koncert tržaškega komornega zbora. — 17. februarja: 13.00 Glasba po željah. — 19.00 Tehnika in gospodarstvo. — 20.30 Aktualnosti. — 21.00 Citamo za vas. — 18. februarja: 13.30 Kulturni obzornik. — 13.40 Dvorakovi slovanski plesi. — 19.00 Zdravniški vedež. — 20.30 Šola in vgoja. — 21.00 Čajkovski: Hrestac. — 21.30 Vokalni kvartet. — 19. februarja: 14.15 Slovenska ritmična glasba. — 19.00 Slovenščina za Slovence. — 20. februarja: 13.00 Glasba po željah. — 19.00 Kraji in ljudje. — 21.00 Koncert komornega zbora Škrjanček. — 21.25 Zgodovina pomorstva. — 21. februarja: 13.00 Šramel kvintet in pevski duet. — 13.30 Kulturni obzornik. — 19.00 Pogovor z ženo. — 21.00 Malo za šalo — malo zares

PARIZ (val 30.17 in 41.89 metrov)

Oddaje vsak dan od 19. ure do 19.20

VABILO

Igralska družina iz Kotmari vasi, vabi na pustno prireditev, ki bo v nedeljo, dne 15. februarja, zvečer ob 8. uri. — Na sporedu je pevski koncert moškega in mešanega zbora, tri kratke igre ter spevoigra Snubači. — Prisrčno vabljeni.

KOTMARA VAS

V nedeljo, dne 15. februarja, vabimo vse prijatelje in ljubitelje naše lepe slovenske pesmi ob 8. uri zvečer k Plajerju. Tam bo pevski koncert, nadalje tri šaljive igre in sicer: Botra Naga, Zenin Miha ter Fotograf in kmet. Sledi še spevoigra Snubači. Slišali boste tudi naše mlade fante na vasi, nastopili bodo pa tudi starejši pevci. Na sporedu je še več solospjevov ter petje skupnega mešanega in moškega zbora.

Pridite v obilnem številu, ne bo vam žal. Sprejemamo prostovoljne prispevke. V imenu vseh pevcev in igralcev vse prav prisrčno vabi vaš pevovodja in organist.

URADNE OBJAVE

Koroška zbornica za obrtno gospodarstvo

Zavod za pospeševanje gospodarstva

TEČAJI ZA KNJIGOVODSTVO V CELOVCU

Zavod za pospeševanje gospodarstva pri Trgovski zbornici začne s tečaji za knjigovodstvo za poletni semester 1953 v četrtek, dne 12. februarja 1953, ob 19. uri v učilnici I na omenjenem zavodu, Bahnhofstrasse 40, 3. nadstropje.

Poleg tečaja za začetnike bo tudi tečaj za že delno in za bolj izvežbane.

Prispevek za tečaj je S 60.— za 50 učnih ur.

Prijave je poslali čimprej zavodu za pospeševanje gospodarstva pri Trgovski zbornici v Celovcu, Bahnhofstrasse 40, tel. 37-71. Tam je mogoče dobiti tudi vse druge morebitne podatke in pojasnila.

Iepe oblike in poceni v veliki izbiri

BELJAK

Italienstr.

Kupujte predvsem pri trgovcih, ki oglašajo v našem listu!